

Nr 3(4)/2009

ISSN 1896-2661

GŁOS

GMINY JEDNOROŻEC

KWARTALNIK LOKALNY

Egzemplarz bezpłatny

W służbie mieszkańcom, s.6

Przystanek Jednorożec, s.12

Zacheusz Nowowiejski
i Dęby Pamięci, s.14

Równe szanse - Lokalne Programy Stypendialne

Program Stypendialny - **OLIMPIJCZYK**

Wspieramy jednorożeckich gimnazjalistów.

Przyłącz się do nas!

Wpłaty można dokonywać na konto Stowarzyszenia PZJ:
96 89240007 0013 7269 2002 0001

Spis treści

Wieści z terenu.....	4
Z kraju.....	16
Ludzie listy piszą.....	17
Historia.....	18
Kącik poetycki.....	20
ABC Rolnika.....	20
Z prac samorządu.....	22
Poradnik mieszkańca.....	23
Informacje, ogłoszenia.....	24
Sport.....	25
Rozrywka.....	26

Rowerem przez Jednorożec

Witam serdecznie naszych Czytelników. Chciałbym zaprezentować Państwu najnowszy numer naszego lokalnego kwartalnika.

Sezon wakacyjny w naszej gminie obfitował, jak co roku, w liczne działania promocyjne. Jednorożec stał się przystankiem Trójkowej Magistrali Rowerowej. Dzięki temu nasze wsie mają szansę na promocję i rozwój turystyki rowerowej.

Kolejnym wydarzeniem turystycznym na naszym terenie był rajd rowerowy połączony ze spływem kajakowym. Organizatorem tych imprez plenerowych była Kurpiowska Organizacja Turystyczna (KOT).

Oczywiście nie mogliśmy się ustrzec nieprzyjemnych wydarzeń podczas wakacji. Niewątpliwie takim wydarzeniem było przedostanie się bakterii coli do jednorożecznego wodociągu. Przez kilka dni mieszkańcy gminy korzystający z wodociągu nie mogli spożywać wody.

Mam nadzieję, że kolejny numer Głosu zapewni Państwu dawkę najnowszych informacji z minionego kwartału.

Wojciech Łukaszewski

Fot. z okładek - Wojciech Łukaszewski

Głos Gminy Jednorożec Kwartalnik lokalny

Wydawca: Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednorożeckiej”

Siedziba i adres: Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednorożeckiej”, ul. Odrodzenia 14, 06-323 Jednorożec, tel.: (029) 751 70 30; fax (029) 751 70 31, **e-mail:** spzj@wp.pl

Redakcja: Wojciech Łukaszewski (redaktor naczelny) wlukaszewski@yahoo.com, Urszula Bojarska, Monika Dworniczak, Jolanta Grec, Andrzej Grzyb, Krzysztof Iwulski, Alicja Kamińska, Eugeniusz Kuciński, Eugenia Leszczyńska, Teresa Wojciechowska, Lilla Zabielska

Skład komputerowy: Wojciech Łukaszewski

Druk i oprawa: Drukarnia J. J. Maciejewscy, Przasnysz

Nakład: 2000 egz.

Stypendyści z dyplomami

Fot. T. Wojciechowska

Stypendia po raz drugi

W tym roku po raz drugi Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednorożeckiej” wraz z Fundacją im. Stefana Batorego w Warszawie ufundowało stypendia dla uczniów jednorożecznego gimnazjum, w ramach programu „Równe Szanse” - lokalne programy stypendialne. Obie organizacje współfinansują program w równej części.

W minionym roku Stowarzyszenie pozyskało środki na stypendia głównie od darczyńców indywidualnych – osób prywatnych z terenu naszej gminy oraz ze sprzedaży wydawnictw stowarzyszeniowych i zbiorów publicznych.

Dzięki współpracy firmy Unilever Polska z Fundacją Batorego, ruszyła akcja „Dajemy szansę”. Jej celem jest promocja i wsparcie programu „Równe Szanse”, dzięki któremu uczniowie z małych miejscowości

i niezamożnych środowisk, osiągający nie tylko wysoką średnią stopni, ale wykazujący się w konkursach, olimpiadach, sporcie itp. mogą uzyskać pomoc materialną. Kupując produkty 7 marek (Dove, Domestos, Cif, Rexona, Timotei, Signal, Clear) każdy może wesprzeć fundusze stypendialne – w tym i nasz jednorożeczki Program Stypendialny „Olimpijczyk”.

W czerwcu uczniowie złożyli wnioski o stypendia i na ich podstawie Komisja kwalifikacyjna wyłoniła 11 stypendystów – dziewięciu z klas III i dwoje z klas II. Ci uczniowie spełnili wszystkie warunki określone w regulaminie. W tym roku postanowiono zróżnicować wysokość stypendiów w zależności od ilości uzyskanych punktów. Najwyższe wynoszą 220 zł miesięcznie, a najniższe 100 zł.

(średnie: 160 i 120 zł). Podczas uroczystości rozpoczęcia nowego roku szkolnego przedstawiciele Stowarzyszenia wręczyli nowym stypendystom pamiątkowe dyplomy. Są to: Natalia Białczak, Małgorzata Faderewska, Magdalena Grabowska, Kinga Gwiazda, Agata Jasińska, Marlena Jurczak, Arletta Piotrowska, Mateusz Stefaniak, Katarzyna Stolarczyk, Olga Suchecka i Adam Zadrozny.

Tylko dzięki ofiarności i wielkiemu sercu wielu osób, których nie sposób wymienić tu z nazwiska, możliwe są takie nowe przedsięwzięcia. Dziękujemy wszystkim darczyńcom za każdą dotychczasową wpłatę - nawet najmniejszą, za systematyczne odpisy od wynagrodzeń i za jednorazowe większe dotacje.

Teresa Wojciechowska

Warsztaty dla najmłodszych

Warsztaty plastyczne

Fot. Archiwum

Gminna Biblioteka Publiczna i Centrum Kształcenia w wakacje zorganizowały warsztaty i zajęcia dla dzieci i młodzieży z Jednoróżca i okolic. Wśród proponowanych zajęć znalazły się m.in. warsztaty plastyczne. Przychodzące dzieci mogły również grać w gry planszowe oraz oglądać filmy. Z oferty skorzystało wielu wypoczywających uczniów.

Niestety, według statystyk tylko niewielka liczba dzieci z terenu naszej gminy wyjeżdża na kolonie letnie, więc tym bardziej warto zabezpieczyć wolny czas pozostającym w miejscu zamieszkania.

wł

TRADYCJE NIEPODLEGŁOŚCIOWE

Pod koniec czerwca Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróżeckiej” wydało folder pt. „Tradycje Niepodległościowe na Ziemi Jednoróżeckiej”. Folder stanowi zwięzłe kompendium wiedzy na temat ruchu narodowo-wyzwoleńczego na terenie naszej gminy na przestrzeni minionych wieków.

W najbliższym czasie grupa naukowa działająca w stowarzyszeniu planuje wydać kolejne publikacje promujące nasz region oraz przybliżające jego historię.

wł

Rajd i spływ

Kurpiowska Organizacja Turystyczna wraz Lokalną Organizacją Turystyczną Północno-Wschodniego Mazowsza w dniach 14-23 sierpnia 2009 r. zorganizowała Międzynarodowy Rajd Rowerowo – Kajakowy Północno – Wschodniego Mazowsza. Uczestnikiem imprezy mogła być każda osoba dorosła, która wniosła opłatę w wysokości 350 złotych. Turyści zawitali również do naszej gminy zatrzymując się w Budziskach. Program imprezy przedstawiał się następująco:

RAJD ROWEROWY:

1 dzień – 14.08.09r – 09.30 - zbiórka przy pomniku Szarży Bema (za Fortami Bema) Ostrołęka – Przystań – Gacyszka – Budziska; 2 dzień – 15.08.09r Budziska – Jednoróżec – Przejmy – Płoniawy Bramura – Krasne; 3 dzień – 16.08.09r. Krasne – Rostkowo, Nosażewo - Mława ; przejazd kolejką wąskotorową z Rostkowa do Nosażewa; 4 dzień – 17.08.09r. Mława – Wieczfnia Kościelna – Janowice Kościelny – Napiwoda – Jabłonka

SPŁYW KAJAKOWY

5 dzień – 18.08.09 Jabłonka jez. Omulew – Kot; 6 dzień – 19.08.09r. Kot – Wesołowo; 7 dzień 20.08.09r. Wesołowo – Długie 8 dzień – 21.08.09r. Długie – Brodowe Łąki; 9 dzień – 22.08.09r. Brodowe Łąki – Przystań.

wł

Frontmani grupy Big Day - Ania Zalewska-Ciurapińska i Marcin Ciurapiński

Fot. W.Łukaszewski

Zza miedzy...

W Krasnosielcu 15 i 16 sierpnia, jak co roku świętowano „Dni Krasnosielca”. Impreza ta należy niewątpliwie do jednej z najlepiej przygotowanych pod względem organizacyjnym w naszym sąsiedztwie. Dzięki hojnym sponsorom, a także pozyskanym na ten cel funduszom zewnętrznym władze i wolontariusze z Krasnosielca mogą pozwolić sobie na uroczystość z tak dużym rozmachem.

W tym roku gwiazdą imprezy był olsztyński zespół Big Day przeżywający okres swej największej popularności w połowie lat 90. ubiegłego stulecia. Nie tylko fani zespołu znają takie przeboje jak „W świetle i we mgle”, „Mój znak” czy „W dzień gorącego lata”.

Myślę, że kończące się lato dostarczyło mieszkańcom naszego regionu wiele niezapomnianych wspomnień.

wł

W służbie mieszkańcom

Parciaki

W tym roku Ochotnicza się 19 lipca Mszą św. w Straż Pożarna w Parciakach miejscowym kościele. obchodzi 80-lecie swojego istnienia. Dokładna data założenia jednostki OSP nie jest znana, jednak w najstarszych zapiskach i w pamięci starszych mieszkańców jest to rok 1929. Strażacy z Parciak postanowili zorganizować tak ważny jubileusz, związany z istnieniem straży pożarnej w ich wsi. Uroczyste obchody rozpoczęły się w kościele w Parciakach

okraszała muzyką Strażacka która jest obecnie eksponatem w Orkiestra Dęta z Jednoróżca. izbie pamięci Powiatowej

Po zakończonej Mszy św. ks. Komendy Państwowej Straży kan. Edward Pilarski, proboszcz Pożarnej w Parciakach. II wojna światowa przerwała działalność OSP. Jednak już po zakończeniu wojny pomimo trudnych warunków strażacy wznowili swoją bezinteresowną działalność. Pierwszym prezesem OSP w Parciakach po wojnie był Stanisław Karaszewski. Funkcję naczelnika pełnił Stanisław Kardaś, zastępcą naczelnika był Stanisław Tabaka, funkcję skarbnika pełnił Teofil Przybyłek, natomiast sekretarzem był Stanisław Gronowski. W tym czasie straż pożarna w Parciakach liczyła 27 strażaków. W stanie gotowości bojowej były trzy zaprzęgi konne obsługujące dwa beczkowsy o pojemności 200 i 800 litrów oraz transport motopompy. Po śmierci Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej

Następnie strażacy z Parciak wraz z druhmami z innych jednostek oraz orkiestrą dętą udali się przed remizę OSP, by tam uczestniczyć w oficjalnych uroczystościach. Oprócz władz gminnych reprezentowanych m.in. przez Wójta Gminy Jednoróżec Michała Lorenca oraz Jednoróżec Włodzimierza Króla przewodniczącego Rady Gminy Arkadiusz Gołębiowski, wiceprezes Zarządu Powiatowego Związku Zarządu Gminnego ZOSPRP Bogumił Piotrowski, Komendant Zarządu Gminnego ZOSPRP Piotr Maligranda. Jubileusz 80-lecia OSP w Parciakach był również okazją do wręczenia odznaczeń, najbardziej aktywnym strażakom. Decyzją Zarządu Oddziału Powiatowego w Przasnyszu odznaki wzorowego strażaka otrzymali: Witold Karaszewski, Karol Prusik, Witold Tabaka oraz Zbigniew Stolarczyk. Srebrnymi medalami za zasługi dla pożarnictwa odznaczono Andrzeja Kardasia i Marka Walędziaka, natomiast złote medale otrzymali Kazimierz Kardaś i Stanisław Karaszewski. Założycielami Ochotniczej Straży w Parciakach w 1929 r. byli: Walenty Mróz, Stanisław Prusik (pełniący funkcję naczelnika), Julian Prusik i ksiądz Ferdynand Pajewski (pełniący funkcję prezesa). Jedną z pierwszych inicjatyw było wybudowanie w niespełna 2 lata drewnianej remizy. Po zakończeniu budowy strażacy z Parciak przy własnym zaangażowaniu pozyskali sprzęt gaśniczy, m.in. ręczną pompę, którą jest obecnie ekspozycją w izbie pamięci Powiatowej Komendy Państwowej Straży Pożarnej w Parciakach. II wojna światowa przerwała działalność OSP. Jednak już po zakończeniu wojny pomimo trudnych warunków strażacy wznowili swoją bezinteresowną działalność. Pierwszym prezesem OSP w Parciakach po wojnie był Stanisław Karaszewski. Funkcję naczelnika pełnił Stanisław Kardaś, zastępcą naczelnika był Stanisław Tabaka, funkcję skarbnika pełnił Teofil Przybyłek, natomiast sekretarzem był Stanisław Gronowski. W tym czasie straż pożarna w Parciakach liczyła 27 strażaków. W stanie gotowości bojowej były trzy zaprzęgi konne obsługujące dwa beczkowsy o pojemności 200 i 800 litrów oraz transport motopompy. Po śmierci Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej funkcję prezesa w 1949 r. objął ks. Józef Wójcik, sprawujący ją do 1953 r. W tych ciężkich dla inicjatyw społecznych czasach jednostka OSP w Parciakach, po 1956 r. otrzymała samochód pożarniczy marki „Żuk”. Jednak już po dwóch latach eksploatacji odebrano samochód ze względu na brak odpowiednich warunków do jego garażowania. Narodziła się wtedy idea budowy remizy strażackiej z garażem. W 1971 r. oddano do użytku nowo wybudowany budynek remizy strażackiej. Ufundowano również w tym okresie sztandar. W 1980 r. w trosce o stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego wybudowano nowy zbiornik wodny w Parciakach. Niespełna rok później parciacka jednostka wzbogaciła się o lekki samochód pożarniczy „Żuk”, który służy druhom z Parciak do chwili obecnej.

Jubileusz 80-lecia jednostki to chwila do wspomnień i refleksji mieszkańców Parciak. Podczas rozmów wspominali oni swój udział w zabezpieczeniu jednej z pielgrzymek Ojca Świętego Jana Pawła II w Płocku. Ponadto, parciaccy strażacy cyklicznie biorą udział w zawodach sportowo-pożarniczych

Sławomir Borewicz, Mateusz Gąska, Jerzy Karaszewski, Stanisław Karaszewski, Witold Karaszewski, Andrzej Kardaś, Eugeniusz Kardaś, Kazimierz Kardaś, Stanisław Mąka, Władysław Mąka, Wiesław Opalach, Władysław Orzoł, Dariusz Płodzicki, Mieczysław Płodzicki, Czesław Prusik, Ireneusz Prusik, Karol Prusik, Mariusz Przybyłek, Tomasz Przybyłek, Kazimierz Sędrowski, Dariusz Stefaniak, Bronisław Stolarczyk, Mirosław Stolarczyk, Bogdan Suchodolski, Kazimierz Suchowiecki, Witold Tabaka, Sylwester Wróblewski.

Wojciech Łukaszewski

organizowanych na szczeblach gminy i powiatu.

W ubiegłym roku jednostka strażacka zakupiła nowy sztandar, który został poświęcony i prezentowany jest podczas wielu uroczystości państwowych i religijnych.

Wójt Gminy Jednorozec Michał Lorenc wspominał o wspieraniu straży przez Urząd Gminy, wyraził również swoje oczekiwania wobec jednostki OSP w Parciakach, która podobnie jak inne, boryka się z poważnymi problemami finansowymi.

Niestety pomimo tak ważnego święta w Parciakach zaledwie garstka mieszkańców tej wsi uczestniczyła w honorowej gali. Po wręczeniu odznaczeń i o k o l i c z n o ś c i o w y c h przemowach zaczął padać deszcz. Jednak taka pogoda jest dosyć korzystna dla strażaków, mniej może dla pozostałych mieszkańców wsi. Największą bolączką wszystkich jednostek OSP w okolicy są braki kadrowe młodzieży, która niestety nie chce pełnić tej bezinteresownej, jednak zaszczytnej służby. Przede wszystkim wynika to z

pogarszającego się stanu demograficznego wsi oraz migracji młodzieży do miast. W Parciakach do OSP należą głównie rolnicy, którzy zostali na tzw. „ojcowiznach”. Obecnie strażacka brać z Parciak liczy 35 druhów. Prezesem jednostki jest Zbigniew Stolarczyk, naczelnikiem Krzysztof Kuta, z-cą naczelnika Marian Kuta, sekretarzem Marek Walędziak, skarbnikiem Kazimierz Kardaś, gospodarzem Krzysztof Parciak. Pozostali członkowie to: Edward Abramczyk, Paweł Berk,

Nazdjęciach:

›Ks. kan E. Pilarski podczas poświęcenia strażackiego wozu bojowego
›Przemarsz do remizy strażackiej
›Strażacy z Parciak w latach 70. Ubiegłego stulecia
›Dekorowanie strażaków
›Zebrani na uroczystości druhowie

Fot. W. Łukaszewski

Występ zespołu TIA MARIA

Fot. W. Łukaszewski

UPALNY DZIEŃ JEDNOROŻCA

Lejący się z nieba żar towarzyszył organizatorom i publiczności przybyłej w niedzielę 28 czerwca na stadion sportowy do Jednorożca. Coroczna uroczystość odbywała się w tym roku na scenie wykonanej przez Gminny Zakład Usług Komunalnych w Jednorożcu. Imprezę poprzedził mecz towarzyski dwóch zespołów futbolowych z terenu

gminy, mianowicie Mazowska Jednorożec i Jantara Parciaki. Gospodarze pokonali gości 7:3. Oficjalne rozpoczęcie uroczystości odbyło się o godzinie 14.30. Tradycyjnie „Dzień Jednorożca” rozpoczął przemarsz Strażackiej Orkiestry Dętej z Jednorożca, która dała również krótki występ przed sceną. Kolejnymi jej punktami były występy rodzimych

zespołów folklorystycznych z Jednorożca takich jak „Młode Kurpie” i „Kurpianka”. Duży aplauz wśród publiczności zyskała dziecięca grupa akrobatyczna „Salto” z Małowidza, dająca pokaz sprawności i gibkości. Dalszymi punktami festynu były występy zespołu tanecznego „Love Dance” z Żelaznej Rządowej, kabaret „Mafioła”, soliści z Małowidza, zespół „Unicorn”. Na jednorożeckiej imprezie nie zabrakło akcentu historycznego. Za sprawą grupy „Rzymian” z „Legio I Adiutrix” przybyła publiczność mogła przenieść się w czasie i poznać tajniki rzymskiej sztuki wojennej. Gdy

wśród dzieci i młodzieży, cieszyły się konkursy muzyczne: „Szansa na sukces” i „Jaka to melodia”. Poza konkursami rozrywkowymi zorganizowano konkursy wiedzy i sportowe. Wśród konkurencji sportowych znalazł się: rzut kałosem, wyciskanie 20 kilogramowego ciężarka, bieg w workach, przeciąganie liny. Do przeciągania liny stanęło wiele drużyn, jednak najsilniejszy okazał się zespół strażaków z Lipy. Oprócz wymienionych konkursów zorganizowano również rywalizację wędkarskie.

Jak przystało na gminny festyn nie mogło zabraknąć niezapowiedzianych atrakcji. Goszcząca na imprezie militarna grupa „Sars” z Przasnysza postanowiła zaskoczyć widzów pokazem akcji terrorystycznej. Podczas prowadzenia jednego z konkursów, kierownik Wydziału Kultury i Sportu Eugenia Leszczyńska została porwana ze sceny przez uporowanych terrorystów. Jednak kolejna

Przeciąganie liny

Fot. W. Łukaszewski

Legion Rzymski „Legio I Adiutrix”

Fot. W. Łukaszewski

drużyna odbiła porwaną prowadzącą i odtransportowała na wskazane wcześniej miejsce. Oprócz atrakcji na scenie równolegle można było skorzystać z usług wesołego miasteczka. Zespół Ludowy „Kurpianka” z Jednoróżca korzystając z okazji występu przed szerokim gremium, już za kulisami ogłaszał apel do młodych mieszkańców gminy Jednoróżec, by zasilali szeregi zespołu. Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróżeckiej” już drugi rok

wykorzystało festyn do kwesty na Program Stypendialny „Olimpijczyk”, mający na celu pomoc zdolnym i ubogim gimnazjalistom.

Słoneczna pogoda sprawiła, iż trybuny jednoróżecznego stadionu wypełniały się w bardzo szybkim tempie. Upalna aura nie odstraszała widzów w różnym wieku, którzy co pewien czas skrywali się pod cieniem znajdujących się nieopodal sosen.

Wojciech Łukaszewski

Występ grupy akrobatycznej „Salto” z Małowidza

Fot. W. Łukaszewski

Na festynie nie mogło zabraknąć również karuzeli łańcuchowej.

Fot. W. Łukaszewski

SERDECZNE PODZIĘKOWANIA KIERUJEMY DO SPONSORÓW:

1. Gminna Spółdzielnia S.C.H. Jednoróżec.
2. Zakład Usług Leśnych Anna i Jan Mikołajewscy z Lipy.
3. Nadleśnictwo Parciaki.
4. Pan Mariusz Mikulak Sklep Motoryzacyjny w Jednoróźnie.
5. „Dekar” Zakład Remontowo-Budowlany Produkcyjno-Handlowy Zuzanny Morawskiej z Ciechanowa
6. Pan Sławomir Tadra.
7. Radni Gminy Jednoróżec (Jadwiga Berk, Dorota Krawczyk, Włodzimierz Król, Janusz Szczygiel, Cezary Wójcik, Bogdan Ludnicki, Józef Brzozowy, Ryszard Prusik, Eugeniusz Abramczyk, Sławomir Gadomski, Jan Mikołajewski)
8. Państwo Elżbieta i Michał Lorenc z Jednoróźnie.
9. Państwo Stanisława i Norbert Wilga z Jednoróźnie
10. Państwo Jolanta i Tadeusz Gąska z Jednoróźnie
11. Państwo Barbara i Jan Głabowscy z Jednoróźnie
12. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych z Jednoróźnie.

Dziękujemy Wolontariuszkom: Sylwii Andrzejczyk, Magdalenie Wiktorskiej, Ewelinie Kacprzyk, Paulinie Dobies, Hani Piotrak, Kasi Granoszewskiej. Pani Michalinie Choszczewskiej dziękujemy za prowadzenie konkursów sportowych.

Szczególne podziękowania kierujemy do Kierownika Gminnego Zakładu Usług Komunalnych w Jednoróźnie Pana Jarosława Nizielskiego oraz pracowników Gminnego Zakładu Usług Komunalnych w Jednoróźnie- za ogromne zaangażowanie w przygotowaniach do naszego DNIA JEDNOROŻCA- Scena, na której stoimy to również efekt końcowy pracy sztabu wielu ludzi pod fachowym okiem Pana Ryszarda Rekosza- naszej „złotej rączki”.

Nie wyobrażamy sobie organizacji naszego Festynu bez pomocy strażaków pod komendą Pana Piotra Maligrandy- Wielkie Podziękowania Panowie.

OSP: Jednoróżec, Połoń, Lipa, Ulatowo Pogorzelski.

Organizatorzy Dnia Jednoróźnie

Skąd nasz ród?

Już niedługo na to pytanie będzie mogło odpowiedzieć 150 Kurpiów, których kod DNA zawarty w ślinie będzie poddany szczegółowemu badaniu. Sprawcą całego zamieszania jest młody naukowiec z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej w Gdańsku dr Krzysztof Rębała, który bierze udział w ogólnonarodowym Projekcie Genograficznym, mającym na celu odtworzenie genetycznej historii człowieka, zasiedlanie przez niego kontynentów oraz jego prehistorycznych migracji.

Zasiedziali Kurpie

Badania Krzysztofa Rębały są jednym z elementów ogólnonarodowego projektu, mającego na celu w kompleksowy sposób zbadać prehistorię człowieka. W Projekcie Genograficznym bierze udział 10 ośrodków naukowo-badawczych na całym świecie. Genetyk z Gdańska współpracuje w tym zakresie z Instytutem Biologii Ewolucyjnej w Barcelonie i odpowiada za badania nad populacjami Europy Zachodniej i Środkowej.

W Polsce w badaniu biorą udział 3 regiony geograficzno-historyczne: Kociewie, Kaszuby i Kurpiowszczyzna. Projektowi patronuje znane czasopismo przyrodnicze „National Geographic”. Dlaczego właśnie te regiony wybrał młody naukowiec spośród wielu innych znajdujących się w naszym kraju? K. Rębała uznał je za autentyczne, gdyż ich ludność zamieszkuje te same tereny od wieków, a przez to jest wiarygodna podczas badań.

Poproszę trochę śliny

Badania prowadzone przez genetyka polegają na pobraniu próbki śliny dorosłego osobnika płci męskiej, który już w trzecim pokoleniu w linii męskiej jest Kurpiem. Ponadto, kolejna osoba, od której zostanie pobrany materiał genetyczny, nie może być spokrewniona z osobą wcześniej zbadaną. „W badaniu mogą wziąć udział jedynie mieszkańcy wsi, ponieważ w miastach częściej mamy do czynienia z migracjami

wewnętrzny i z zewnętrznymi” – wyjaśnia pan Krzysztof.

„Jestem różnie przyjmowany przez miejscową ludność. Jednak najczęściej spotykam się z życzliwością i przychylnością, ale również zdarzają się przejawy podejrzliwości i braku zaufania. Jeśli chodzi o mieszkańców Kurpiowszczyzny to jestem naprawdę mile zaskoczony przyjęciem mnie, udzieloną mi pomocą, bezinteresownością. Ostatnio byłem tak ciepło i serdecznie przyjęty przebywając na Ukrainie. Miejscowi żartobliwie odpowiadają, że to właśnie są Kurpie” – dodaje. Doktor z Gdańska pobrał próbki śliny już od mieszkańców gminy Kadzidło, Myszyniec i Łyse. W gminie Jednoróżec takiemu badaniu zostali poddani mieszkańcy Żelaznej Prywatnej, Żelaznej Rządowej i Parciak.

Prowadzony projekt trwa już czwarty rok, a jego wyniki będą znane w 2010 roku. Również wtedy każdy z badanych mężczyzn otrzyma swój paszport genetyczny, w którym zapisany będzie region jego pochodzenia.

Skąd nasz ród?

Odpowiedź na to pytanie chciałby znać chyba każdy mieszkaniec Ziemi. Według najnowszych badań historyków, archeologów i antropologów Słowianie rozpoczęli swój marsz na zachód od dorzecza środkowego Dniepru, a nie, jak wcześniej domniemano, od dorzecza Odry i Wisły. Dlatego też z wielkim zaciekawieniem należy oczekiwać wyników badań Krzysztofa Rębały, a także wniosków z nich płynących. Badacz naszych genotypów podkreśla, iż pomimo jedności narodowościowej Polaków tak naprawdę nie jesteśmy jednolici pod względem materiału genetycznego. To zróżnicowanie jest podstawą do odrzucenia wszelkich teorii o wyższości jednych ras nad innymi.

Dlaczego Kurpie?

Jak już wspominaliśmy genetyk z Gdańska wybrał nasz region z powodu odwiecznej

Żelazna Prywatna, Żelazna Rządowa, Parciaki

Dr Krzysztof Rębała z Romanem Krystkiewiczem z Żelaznej Prywatnej podczas badania
Fot. W. Łukaszewski

„stałości demograficznej” objawiającej się brakiem większych migracji. Lud kurpiowski to mieszanina przybyszów z Prus (w tym z Mazur), chłopów zbiegłych przed powinnościami feudalnymi. Etymologią nazw wsi i nazwisk mieszkańców Kurpiowszczyzny zajmował się piszący już u schyłku XIX stulecia Ludwik Krzywicki, który wydał swoje dzieło „Kurpie”. Co ciekawe, większość nazwisk typowo kurpiowskich, które występują już w XVI wiecznych zapisach możemy obecnie znaleźć w większości wsi kurpiowskich. Nazwiska takie m.in. jak: Samsel, Prusik, Olender, Gadowski, Olber, Prusaczyk, Berg, Wilga możemy wszędzie w Polsce wiązać z Kurpiowszczyzną. Oczywiście jest ich dużo więcej, a swoim pochodzeniem są związane z naszym regionem.

Pan Krzysztof jako

stypendysta hiszpańskiej uczelni z próbkami śliny Kociewian, Kaszubów i Kurpiów pojedzie już niedługo do Barcelony, by tam współtworzyć światową mapę pochodzenia i wędrówek człowieka. Często porównuje siebie do Henryka Oskara Kolberga, słynnego XIX-wiecznego polskiego etnografa, zajmującego się m.in. badaniem regionów Polski, w tym także Kurpiowszczyzny. Młodego badacza ludzkiego DNA spotkaliśmy na odpuszcie parafialnym podczas święta Przemienienia Pańskiego w Brodowych Łąkach, gdzie zachował się stary zwyczaj składania ofiary po mszy świętej i obchodzenia ołtarza głównego dookoła trzymając w ręku figurki zwierząt.

Pozostaje nam jedynie czekać na interesujące owoce jego pracy na Kurpiach.

Wojciech Łukaszewski

Poranek poetycki

11 lipca 2009 r. w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Jednoróźnie odbył się poranek poetycki poświęcony poezji Józefa Kardasia. W spotkaniu zorganizowanym przez Koło Emerytów ZNP oraz Centrum Kształcenia w Jednoróźnie uczestniczyła najbliższa rodzina poety (żona, synowie, wnuki, rodzeństwo), przyjaciele, emeryci – pracownicy Urzędu Gminy oraz znajomi. Podczas uroczystości zaprezentowane zostały wiersze pana Józefa o tematyce religijnej, jak i wiersze okazjonalne, poświęcone żonie i rodzinie. Jednak najwięcej utworów dotyczyło ziemi kurpiowskiej – ludzi, obyczajów oraz przyrody – ukochanej przez autora krainy. Wiersze recytowali członkowie rodziny autora, przyjaciele oraz członkinie Koła Emerytów ZNP. Między wierszami wplecione zostały utwory muzyczne związane z daną tematyką poezji, jak również zaprezentowane zostały, przez członkinie zespołu folklorystycznego

„Kurpianka”, piosenki kurpiowskie. Podczas recytacji wierszy goście mogli obejrzeć prezentację zdjęć z prywatnego archiwum poety, przedstawiające Gdańsk, Jednoróżec oraz ulubione tereny kurpiowskie.

Spotkanie przebiegło w miłej, czasami wzruszającej atmosferze. Wszyscy zebrani

znali autora, po prezentacji wspomniano go jako wspaniałego współpracownika i przyjaciela, osobę pracowitą, uczciwą i wrażliwą na sprawy ludzi oraz piękno przyrody.

Pan Józef Kardaś urodził się 25 listopada 1934 roku w Jednoróźnie. Od 1959 roku pracował w Gminnej Spółdzielni w Jednoróźnie, a w latach 1964 – 1974 w Urzędzie Gminy w Jednoróźnie na stanowisku sekretarza. W 1974 roku przeniósł się wraz z rodziną do Gdańska. Przez całe swoje życie był emocjonalnie związany z ziemią kurpiowską, był dumny ze swojego pochodzenia, co często podkreślał w wierszach. W 2001 roku zorganizował Zjazd Rodu Kardasiów w Jednoróźnie. Zmarł 12 lipca 2005 roku.

Data spotkania nie była przypadkowa – 12 lipca 2009 roku przypadała czwarta rocznica śmierci pana Józefa.

Aneta Karbowska

Lipa

Stanisław Goś

Fot.W.Lukaszewski

Kandydat do Statuetki

Do końca czerwca b.r. mieszkańcy gminy Jednoróżec, organizacje pozarządowe i inne podmioty prawne mogły zgłaszać kandydatów do wręczenia statuetki Jednoróźnie. Przypomnijmy, iż w ubiegłym roku wyróżnienie to przypadło Annie Urlich, byłej mieszkance Stegny (sołectwo graniczące z Jednoróźnie), znanej popularyzatorce historii Jednoróźnie i okolic oraz promotorce folkloru kurpiowskiego. Uroczystość wręczenia statuetki połączona była z Dniem Niepodległości 11 listopada. W tym roku to zaszczytne lokalne „trofeum” wręczone

będzie po raz drugi. Jediną kandydaturę wysunęło Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróźnieckiej”. Jest to osoba Stanisława Gosia z Lipy, emerytowanego nauczyciela, byłego żołnierza Narodowych Sił Zbrojnych, Armii Krajowej, zesłanego w głąb Rosji, późniejszego więźnia politycznego. W uzasadnieniu wyboru kandydata znalazły się m.in. słowa o bezinteresownej walce o niepodległość Polski, późniejszych cierpieniach za miłość do ojczyzny.

Wstępną datą wręczenia statuetki będzie również 11 listopada, które łączy się w jedno patriotyczne święto gminy Jednoróżec.

wf

Jednoróżec

Aktywność - szansa na pracę

Czternaście bezrobotnych mieszkank gminy Jednoróżec podjęło trud zwiększenia własnych kwalifikacji zawodowych i zdobycia umiejętności umożliwiających ponowne wejście na rynek pracy. Ukończyły kurs „Prawo jazdy kat. B” oraz szkolenie zawodowe pod nazwą „Profesjonalny sprzedawca z obsługą kas fiskalnych plus fakturowanie komputerowe”. Obecnie otrzymują profesjonalne wsparcie ze strony doradcy zawodowego i psychologa podczas sesji grupowych i indywidualnych. Po ukończeniu szkoleń panie otrzymają certyfikaty i zaświadczenia potwierdzające udział w zajęciach.

Szkolenia zwiększające aktywność zawodową kobiet bezrobotnych zostały po raz kolejny zorganizowane przez Ośrodek

Pomocy Społecznej w Jednoróźnie w ramach projektu systemowego „Być aktywną” Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet VII Promocja integracji społecznej, Działanie 7.1 Rozwój i upowszechnienie aktywnej integracji, Poddziałanie 7.1.1 Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji przez ośrodki pomocy społecznej współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

Alicja Kamińska

Szkolenie z zakresu obsługi kasy fiskalnej

Fot.A.Kamińska

Przystanek Jednorożec

TRÓJKOWA MAGISTRALA

Szklarska Poręba - Jednorożec - Augustów

Trójkowa Magistrala to przedsięwzięcie, w którym udział bierze również Gmina Jednorożec. Projekt ma na celu wytyczenie turystycznego szlaku rowerowego Szklarska Poręba- Augustów (współpraca dotyczy obecnie 8 miast partnerskich projektu znajdujących się na trasie: Szklarska Poręba, Jawor, Żurawina, Mikstat, Warta, Wyszogród, Jednorożec, Kolno, Augustów) oraz promocję miast i gmin partnerskich przynależących do projektu i promujących zdrową formę spędzania czasu wolnego.

13 lipca 2009 r. Jednorożec gościł grupę śmiałków przemierzających Polskę na rowerze.

Trasa biegnąca od Szklarskiej Poręby do Augustowa wynosiła łącznie 765 km, jeden z 8 przystanków miał miejsce właśnie w JEDNOROŻCU. Na spotkanie gościom wyjechała młodzież z jednorożckiego Liceum na czele z emerytowanym nauczycielem i miłośnikiem dwóch kółek Zdzisławem Bryzkiem z Połoni.

Natomiast wóldarze z naszego Powiatu w osobach: Starosta Przasnyski Zenon Szczepankowski, Radna Sejmiku Mazowieckiego Wiesława Krawczyk, Radny Rady Powiatu Przasnyskiego Marek Walędziak, Wójt Gminy Krzynowłoga Mała Adam Baćłowski i ,oczywiście, gospodarz festynu Wójt Gminy Jednorożec Michał Lorenc oraz Przewodniczący Rady Gminy Jednorożec Włodzimierz Król postanowili na rowerach przetrzeć szlak śmiałkom i powitać ich na stadionie w Jednorożcu. Wszyscy jednogłośnie stwierdzili, iż teren Powiatu Przasnyskiego, a jednocześnie teren Gminy Jednorożec stanowi wspaniały materiał dla rozwoju turystyki rowerowej. Trasa, jaką pokonali, to malownicze łąki i dający ukojenie w upalny dzień las.

Należy zaznaczyć, iż pogoda tego dnia była słoneczna i pozwoliła mieszkańcom Gminy Jednorożec wziąć udział w tym niecodziennym i pionierskim przedsięwzięciu. Tego dnia miała miejsce promocja szlaku rowerowego oraz szereg występów artystycznych Zespołów: "Młode Kurpie", "Kurpianka", oraz Grupy "Salto", które gościom umilały czas. ã

Eugenia Leszczyńska

Mapa „Trójkowej Magistrali”, znajduje się na okładce gazety.

Na zdjęciach obok:

- ◀ Rowerzyści dojeżdżający do mety etapu
- ◀ Samorządowcy z burmistrzem Szklarskiej Poręby- Arkadiuszem Wichniakiem
- ◀ Burmistrz Szklarskiej Poręby z Grupą Akrobatyczną „Salto” z Małowidza i jej opiekunem Zbigniewem Chylińskim

Fot.E.Leszczyńska

Wspomnienia z wakacji: Pielgrzymowałam na Jasną Górę...

Czas na zasłużony odpoczynek

Fot.Archiwum

Pierwszego sierpnia już po raz parafii zostali przydzieleni do 25 wyruszyła z Ostrołęki na Jasną Górę Piesza Pielgrzymka tym roku liczyła 225 osób. Z Łomżyńska. Pielgrzymi z naszej Jednorożca wyruszyli w tym

roku: kleryk Mariusz Szulc i jego Nigdzie nie spotkałam się z taką siostra Magda, Rafał Gładki i ja z życzliwością jak na pielgrzymce. Agatą Obrębską – koleżanką z Ludzie dzielą się z nami Parciak. Codziennie wszystkim, co mają, częstują pokonywaliśmy ok. 35-40 km. jedzeniem, pozwalają spać we własnych domach i stodołach. Już po raz czwarty wędrowałam do Częstochowy, bo pielgrzymka Miło wspominam wieczory przy jest czasem, do którego chce się ogniskach, kiedy wszyscy wracać, który chce się na nowo przeżywać. Przez te czternaście Na pielgrzymce jest czas zarówno dni można się dużo nauczyć, ma modlitwę, jak i dobrą zabawę. sprawdzić swoją wytrzymałość Najwspanialsze jest jednak fizyczną i psychiczną, poznać dotarcie do celu. Czuje się wtedy samego siebie. Jest tu wielu radość, którą trudno opisać wspianych ludzi w różnym słowami. My dotarliśmy przed wieku, z którymi zawsze można oblicze Czarnej Madonny porozmawiać, pośmiać się, wieczorem 13 sierpnia. Pod którzy zawsze nam pomogą, murami Jasnej Góry witał nas kiedy jest ciężko i kiedy nas coś Ordynariusz Łomżyński Biskup boli i są przy nas, gdy jest nam źle. Stanisław Stefanek.

Katarzyna Skała

Ekologiczna wycieczka

Jednorożec

Gimnazjaliści w oczyszczalni

Fot. Archiwum

15 czerwca 2009 r. Panie: Urszula Milewska i Jolanta Zagożdżon zorganizowały wycieczkę do oczyszczalni ścieków w Jednorożcu. Wzięli w niej udział uczniowie klas ID i IE Publicznego Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Jednorożcu. Po oczyszczalni oprowadzali młodzież: Marta Kulasińska i Edward Merchel.

Uczniom przybliżono procesy biologiczne i technologiczne oczyszczania ścieków, pokazano im także urządzenia wchodzące w skład procesów oczyszczania ścieków m. in. stację zlewczą ścieków surowych, komory tlenową i beztlenową, a także sterownię i agregat prądotwórczy.

Marta Jaroch

Pamięć o poległych

Jednorożec

Renowacja nagrobka akowców

Fot.T.Wojciechowska

Wrześniowe dni corocznie przypominają nam o wojennej pozodze, która 70 lat temu wstrząsnęła światem. Na terenie naszej gminy znajdują się mogiły żołnierzy walczących o wolność. W Żelaznej Rządowej znajduje się pomnik partyzantów Armii Krajowej i żołnierzy sowieckich, którzy zginęli w potyczce

z Niemcami. W lesie pomiędzy Jednorożcem a Szlą jest pomnik akowców poległych w bitwie w 1944r.

W Jednorożcu na cmentarzu parafialnym znajduje się grób zamordowanych skrytobójczo 15 lipca 1945 r. żołnierzy AK-Ruchu Oporu Armii Krajowej. Ufundowany na początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia pomnik przez lata

uległ zniszczeniu. Przeczytanie imion, nazwisk i pseudonimów poległych sprawiło ogromne trudności. Członkowie Stowarzyszenia „Przyjaciele Ziemi Jednorożeckiej” postanowili odnowić napisy znajdujących się na nagrobnych płytach. Ponadto, zmieniono datę śmierci żołnierzy, gdyż znajdująca się wcześniej (22 lipca 1945 r.) Nie była zgodna z rzeczywistą datą (czyli 15 lipca 1945 r.).

Już niedługo będziemy święcić dzień Wszystkich Świętych, więc warto zainteresować mieszkańców naszej gminy opuszczonymi mogiłami, o których już nikt nie pamięta.

wł

Zacheusz Nowowiejski i i Dęby Pamięci

«Dęby Pamięci st. posterunkowych: W. Woźnickiego i J. Zadroźnego
«Odświeżenie pomnika
«Ludność zgromadzona na uroczystości

Fot. W. Łukaszeński

Góry Dębowe stały się 5 września kiego, ale również i z nidzickiego. miejscem hołdu patriotycznego złożonego przez mieszkańców powiatu przasnyskiego i nie tylko. Uroczystość, swoją obecnością uświetniła posłanka Platformy Obywatelskiej Julia Pitera, poseł PiS Wojciech Jasiński oraz władze ze szczebli powiatowych i gminnych powiatu przasnyskiego i nidzickiego. We wrześniową sobotę w Góry Dębowe przybyło wielu gości nie tylko z powiatu przasnys-

Niestety organizatorzy nie pomyśleli o tym, aby na tablicy upamiętniającej męczeńską śmierć Zacheusza Nowowiejskiego znalazły się nazwiska pomordowanych współtowarzyszy broni „Jeża”. Miejsce, w którym został postawiony pomnik też chyba nie jest dobrze dobranym miejscem, gdyż krąg odwiedzających go ludzi będzie bardzo ograniczony ze względu

na jego dostępność w terenie.

W Górach Dębowych zasadzono również 18 Dębów Katyńskich, które symbolizują 18 ofiar żołnierzy pochodzących z terenu naszego powiatu. W Katyniu zginęło dwóch policjantów związanych z gminą Jednorożec: st. posterunkowy Władysław Woźnicki i st. posterunkowy Jan Zadroźny.

WŁ

Zacheusz Nowowiejski

Fot. Zbiory J. Żbikowskiej

Legitymacja nauczycielska

Fot. Zbiory J. Żbikowskiej

Zacheusz Nowowiejski „Jeż” urodził się 29 grudnia 1915 r. w rodzinie Władysława i Mariany Nowowiejskich w miejscowości Zembrzus (gm. Janowo, pow. przasnyski). Rodzina była bardzo patriotyczna, a przodkowie walczyli w Powstaniu Styczniowym. Od września 1931 r. do czerwca Zacheusz był uczniem Seminarium Nauczycielskiego w Mławie. Następnie rozpoczął służbę w Szkole Podchorążych w Zambrowie po

walki konspiracyjnej, czego wynikiem było wstąpienie w kwietniu 1943 r. w szeregi Armii Krajowej. Już w lecie 1943 r. „Jeż” zorganizował oddział partyzancki, który stał się następnie częścią składową oddziału AK Stefana Rudzińskiego „Wiktora” operującego w gminie Szczepkowo-Borowe w powiecie mławskim. Od jesieni 1943 r. oddział „Jeża” dokonywał już akcji zbrojnych (głównie na terenach Prus Wschodnich). Po

wkroczeniu Armii Czerwonej na tereny Mazowsza Północnego, rozpoczęły się liczne aresztowania żołnierzy Armii Krajowej. Funkcjonariusze NKWD oraz miejscowego PUB w Przasnyszu zainteresowani byli schwytaniem Nowowiejskiego, który był przeciwnikiem walk zbrojnych z nową władzą. Punktem zwrotnym w życiu „Jeża” okazała się tragedia w Ślubowie, która miała miejsce w maju 1945 r. „Jeż” po zmianie pseudonimu na „Żuk” rozpoczyna walkę z formacjami komunistycznymi. Do najbardziej brawurowych akcji należały: atak na UB w Mławie oraz zasadzki w lesie rembielińskim i w lasach koło Jarzynnego Krza. W kwietniu 1946 r. Zacheusz Nowowiejski odbił aresztowanych mieszkańców Janowa i okolic, którzy byli

Zdjęcie pośmiertne Fot. Zbiory J. Żbikowskiej
wiezieni samochodem do PUBP w Przasnyszu.

Penetracja terenu oraz liczne działania wywiadowcze resortu bezpieczeństwa przyniosły efekty. 6 grudnia 1946 r. Zacheusz Nowowiejski „Jeż”, „Żuk” przebywał w rodzinnych stronach, kiedy to po złożonym donosie konfidenta Władysława Grudy, pluton kawalerii 3 Pułku Ułanów Warszawskich pod dowództwem kapitana Radaja udał się do Zembrzusa celem likwidacji „wroga socjalizmu”. „Żuk” ranny, nie chcąc poddać się bezpiece popełnia samobójstwo.

Wojciech Łukaszeński

W Żelaznej będzie apteka

Żelazna Rządowa

Na tę wiadomość czekało wielu mieszkańców Żelaznej Prywatnej, Żelaznej Rządowej oraz okolicznych wsi. Do tej pory mieszkańcy Żelaznej musieli udawać się do najbliższych punktów aptecznych do Jednorożca i Baranowa.

Niewątpliwie na lokalizację apteki w Żelaznej miał wpływ Wiejski Ośrodek Zdrowia, który się tu znajduje.

Przypomnijmy, iż w Żelaznej Rządowej przed laty były punkty apteczne zlokalizowane w miejscowym Ośrodku. Jednak ich żywot uzależniony był od pracujących w nim lekarzy. Punkty te były prowadzone w latach 80-tych ubiegłego stulecia przez lekarzy - Zenona Sochonia i Waldemara Szymańskiego. Jednak w późniejszym okresie kolejni lekarze nie kontynuowali już działalności aptecznej.

Obecna apteka wpisze się już na stałe w krajobraz wsi.

Anna Andrzejewska z Baranowa jest osobą, która zdecydowała się zainwestować swoje pieniądze w budowę apteki. Podobną aptekę posiada już w Baranowie.

Sklep z medykamentami znajduje się w centrum Żelaznej, obok sklepu Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Jednorożcu. Na razie jeszcze w stanie surowym, jednak według zapewnień inwestorki w ciągu najbliższych miesięcy prace będą już Dobiegać końca i możliwe będzie jego otwarcie.

wł

Akrobaci z Małowidza

Zespół akrobatyki sportowej - dodaje trener .

„Salto” z Małowidza powstał w czerwcu ubiegłego roku. Pomysłodawcą i zarazem opiekunem grupy jest Zbigniew Chyliński z Przasnysza-trener gimnastyki sportowej zatrudniony w Gminnym Zespole Kultury i Sportu w Jednorożcu. Bardzo pomocne dla grupy okazało wsparcie finansowe, dzięki realizacji przez Gminę Jednorożec Programu Integracji Społecznej oraz z budżetu Gminnego Zespołu Kultury i Sportu w Jednorożcu. Zakupiono sprzęt do treningu: materace, odskocznie, konia do gimnastyki sportowej oraz stroje.

W skład kadry reprezentacyjnej zespołu wchodzi: Martyna Kozłowska (Małowidz), Angelika Kucińska (Małowidz), Żaneta Opalach (Małowidz), Małgorzata Furman (Małowidz), Ilona Kossakowska (Ulatowo-Pogorzel) oraz najmłodsza z grupy Marika Kowalewska (Ulatowo-Pogorzel). Skład zespołu zasilają również chłopcy Sebastian Waleczczak (Małowidz) oraz Krzysztof Gołębiewski (Małowidz).

Pierwszy występ grupy „Salto” odbył się 28 stycznia 2009 r. podczas ferii zimowych w Domu Kultury w Przasnyszu. „Początki były trudne dla dzieciaków” – wspomina Z. Chyliński. „Trema dawała znać o sobie niemalże przed każdym występem, przed mniejszą czy też większą publicznością. Mimo tego grupa dawała z siebie wszystko, nie poddawaliśmy się i dzięki temu uporowi odnieśliśmy i nadal odnosimy nowe sukcesy. Najlepszym dowodem na to są liczne zaproszenia na różne imprezy, pokazy i chęć współpracy z nami”

„...dzięki uporowi odnieśliśmy i nadal odnosimy nowe sukcesy.”

podstawowej oraz gimnazjum Próby zespołu odbywają się w Jednorożcu z okazji Dnia Dziecka, pokaz z okazji Dni Przasnysza 14 czerwca pokaz w ośrodku wczasowym w Mierkach. Niezapomniane wrażenia doskonałe są układy oraz

„Salto” w Mierkach k. Olsztynka

Fot. Archiwum

pozostawił o sobie występ 30 maja tego roku na XV Jubileuszowej Olimpiadzie Młodzieży Niepełnosprawnej w Warszawie. Wywołał ogromny aplauz, każdy członek zespołu otrzymał imienny dyplom oraz wiele pochwał i gorących słów zachęty dopingujących do dalszej pracy.

ćwiczone są nowe.

Zaskakujące jest to, że odkryto tak wiele młodych talentów w małych miejscowościach jakimi są Małowidz i Ulatowo-Pogorzel. Zespół „Salto” stał się wizytówką Gminy Jednorożec. Dzieci w nagrodę za całoroczny trud włożony w treningi, w czasie wakacji wyjechały na 10-dniowy obóz w Mierkach koło Olsztynka.

Występy grupy bardzo podobają się publiczności i cieszą dużym zainteresowaniem. Zespół jest coraz częściej zapraszany na różne imprezy i pokazy aby zaprezentować swoje umiejętności. Tym samym młodzi utalentowani mieszkańcy gminy z Małowidza i Ulatowa-Pogorzeli będą mogli nadal prezentować swoje umiejętności.

Agata Bakula

Dawne sanatorium przeciwgruźlicze ZNP w Zakopanem

Fot. Archiwum

Pomnik symbol nauczycielskiej ofiarności i solidarności...

Jest ten oto budynek – piękny, ogromny i bardzo funkcjonalny, sanatorium Związku Nauczycielstwa Polskiego w Zakopanem. Powstał on w okresie szczególnego zrywu nauczycielstwa polskiego w ratowaniu życia chorych na gruźlicę pedagogów. Choroba ta dziesiątkowała ludzkość. Gruźlica pociągnęła za sobą więcej ofiar niż najstraszniejsza epidemia, więcej niż I wojna światowa – pisał profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego Stanisław Ciecchanowski. W roku 1900 tylko w Galicji zmarło, co najmniej 45 tys. osób tj. ponad 20% wszystkich zgonów.

Gruźlica była „chorobą wieku” i „chorobą nauczycielską”. Upodobała ona wyjątkowo zawód nauczycielski. Procent zgonów wśród nauczycieli wynosił: w 1922 r. – 42,3%, 1923 r. – 54 %, 1924 r. – 50%, 1925 r. – 58 %, 1926 r. – 60% (z powodu gruźlicy).

Przyczyny wynikały z charakteru i warunków pracy, wymagających stałego obcowania ze społecznością dzieci i rodziców, z których wielu chorowało na tę chorobę, wielogodzinne mówienia w dusznych, niehigienicznych i zatłoczonych izbach lekcyj-

nych, korzystania ze słabych warunków mieszkaniowych.

ZNP rozpoczął walkę z tą chorobą. 17 stycznia 1901 r. zorganizowano „Schronienie Nauczycielek” w Zakopanem. Członkiniami były nauczycielki szkół ludowych ze wszystkich zaborów.

W 1904 r. nazwa Towarzystwa została zmieniona na „Schronienie Nauczycielek i Nauczycieli”. Lokal mieścił się w Zakopanem przy ulicy Chramcówki 11.

Wybuch I wojny światowej przerwał działania. Po zakończeniu wojny, w lipcu 1919 r. Towarzystwo rozpadło się. Cały swój majątek przekazało Związkowi Polskich Nauczycieli Szkół Publicznych. W 1922 r. Zarząd Główny Związku nabył na własność willę i nazwał ją Domem Zdrowia. Już w roku 1922 Zarząd Główny Związku nabył na własność willę i nazwał ją Domem Zdrowia. Wyposażył w 35 łóżek i rozpoczął leczenie. Otwarcia dokonano w grudniu 1922 r. Zaciągnięto pożyczkę w PKO. Było to rozwiązanie konieczne, ale nie wystarczające. Ogromna liczba zgłaszających się nauczycieli przekraczała możliwości.

Pozostała droga jedynak samoopodatkowanie i budowa wielkiego sanatorium. Do zarządu Głównego napływały deklaracje

ognisk związkowych. Ognisko ZNP w Zakopanem zwraca się do nauczycielstwa w całej Polsce z gorącym apelem: „Nikt z was nie wie kto pierwszy.....Dajcie składkę na sanatorium, dajcie, bo tu chodzi o najwyższe dobro, dajcie dużo i prędko!”

IV Zjazd ZNP w dniu 10 września 1923 r. Postanawia: „W poczuciu wielkiej odpowiedzialności wobec chorego nauczycielstwa obciążyć wszystkich członków na okres jednego roku procentową daninę od poborów na budowę dużego

sanatorium w Zakopanem.

Nauczyciele dali „dużo i prędko”, dali ponad 4 razy więcej niż przewidywano, dali złączeni ideą humanistyczną i samopomocową.

Budowę sanatorium rozpoczęto w maju 1924 roku. Jej tempo było zadziwiające. Budynek w stanie surowym został uroczystie otwarty 3 listopada 1925 roku w obecności delegatów na VII Zjazd Związku i przybyłych z Krakowa przedstawicieli władz państwowych.

Przyjechał także prezydent Wojciechowski. Było to dzieło godne podziwu. Budynek zbudowany został wyłącznie ze składek nauczycieli, bardzo okazały i piękny. Budynek stanął w najbardziej malowniczym miejscu Gubałówki widoczny jest już z daleka. Ma 40 tys. m³ kubatury. Smukły środkowy ryzalit wiąże w całość obydwie skrzydła. Prace wykończeniowe, wyposażenie, trwały do kwietnia 1920 r. Sanatorium wyposażono zgodnie z najlepszymi wzorami europejskimi. Już 17 września 1926 roku progi Sanatorium przekroczyło 78 chorych. Zaraz następnego dnia dokonano oficjalnego otwarcia. Liczba pacjentów wzrosła do 140. W okresie międzywojennym leczyło się tu ponad 4 tys. chorych.

Fakty obciążeń nauczycieli

zadziwiają: w roku 1925 – 36 tys. członków związku, w roku 1933-45 tys., a w roku 1937 - 51.7 tys.

Wybudowane Sanatorium ZNP w Zakopanem było szczytowym osiągnięciem polskiego nauczycielstwa w walce z gruźlicą, było wymownym dowodem nauczycielskiej ofiarności i solidarności. Sanatorium to było pierwszym na świecie zakładem przeciwgruźlicznym zbudowanym wyłącznie ze składek nauczycieli członków ZNP. Dyrektorem sanatorium był Tadeusz Malicki, nauczyciel z zawodu, utalentowany pisarz i artysta malarz, działacz społeczny.

W roku 1939 we wrześniu, sanatorium przestało funkcjonować. Grupę bezdomnych pacjentów, którzy tu pozostali, Niemcy wypędzili w grudniu 1939 r.

Po wojnie Sanatorium wyremontowano i otwarto. Zmieniono nazwę na „Sanatorium Przeciwgruźlicze Nauczycieli”. Nauczyciele mieli pierwszeństwo w leczeniu gruźlicy.

Działalność medyczną Sanatorium zakończyło w roku 1991, gdy Zakopane utraciło status uzdrowiska. Obiekt zamieniono na centrum wypoczynkowo – rehabilitacyjne. Taka działalność prowadzona jest do dziś. W tym, że roku obowiązki dyrektora objęła Łucja Grzegorska. W ciągu 14 - letniej pracy zdołała mocno zdekapitalizowany majątek „postawić na nogi”. To brzmi niewiarygodnie, ale prawdziwie.

Ta placówka przyniosła zyski w czasie likwidacji – mówiła mi pani dyrektor, kiedy z nią rozmawiałem o historii i najnowszych czasach w grudniu 2008 r.

Placówką pani Łucja, zarządzała przez 14 lat. Dla niej oddała część swego serca i część swej duszy.

Zakopiański gmach jest cenną pamiątką, jest prawdziwym pomnikiem nauczycielskiej ofiarności i solidarności.

Zachęcam grupy nauczycieli osoby prywatne, uczniów i emerytów, by znaleźli czas chęci i odwiedzili to miejsce. Zapewniam, że wrażeń będzie sporo.

Eugeniusz Kuciński

Najlepiej gospodarują w naszej gminie

Michał i Monika Kobylińscy z Ulatowa-Pogorzeli
Fot. E. Leszczyńska

Wrzesień jest miesiącem podsumowania sezonu polowego. Rolnicy zbierają plony całorocznej pracy. W powiecie przasnyskim, jak w roku ubiegłym, odbyły się Dożynki Powiatowe, na których oczywiście nie zabrakło rolników z gminy Jednorozec. 13 września w Lesznie władze samorządowe spotkały się z rolnikami.

W tym roku z naszej gminy wytypowano gospodarstwo **Mariusza Gosia z Lipy-Obórk** oraz gospodarstwo **Moniki i Michała Kobylińskich z Ulatowa-Pogorzeli**.

Mariusz Goś prowadzi swoje gospodarstwo samodzielnie od 2007 r. posiada 73 szt. pogłównia krów mlecznych. Produkcja towarowa mleka w 2008 r. wyniosła 350.000 kg. Powierzchnia ogólna gospodarstwa Mariusza Gosia wynosi 75 ha, w tym użytki rolne stanowią 73,88 ha, 30 ha użytków rolnych to użytki dzierżawione. Pan Mariusz cały czas inwestuje w swoje gospodarstwo. W tym roku rozpoczął budowę obory wolnostanowiskowej. W przyszłym roku planuje wykonanie magazynu na zboże, paszarni oraz silosów na kiszonkę.

Państwo Kobylińscy swoje gospodarstwo prowadzą samodzielnie od 2001 r. Posiadają 40 szt. pogłównia krów mlecznych. Produkcja towarowa mleka w roku kwotowym 2007-2008 wyniosła 260.000 kg. Powierzchnia gospodarstwa małżeństwa Kobylińskich wynosi 50 ha, z czego 90% stanowią użytki rolne. Przez ostatnie lata państwo Kobylińscy przeprowadzili kilka inwestycji w swoim gospodarstwie. W 2006 r. wybudowali oborę wolnostanowiskową, rok później zakupili belarkę i owijkarkę do paszy, w 2008 r. rozpoczęli budowę garaży i budynków gospodarczych, natomiast w tym roku zakupili ciągnik rolniczy (deutz-fahr), maszyny rolnicze oraz wóz asenizacyjny.

wł

Chciałabym poruszyć problem śmieci w naszej gminie, a mianowicie tego, co się z nimi dzieje, a co nie powinno się dziać. Wiem, że bardzo dużo osób najczęściej je spala w swoich piecach, nie mając pojęcia o konsekwencjach. Zgodnie z powiedzeniem „że nic w przyrodzie nie ginie”, tak też po spaleniu plastikowych śmieci, trujące związki dostają się do powietrza, trując wszystko dookoła, a szczególnie organizmy najsłabsze (dzieci, starcy). Proszę również o informację na łamach Głosu Jednorozca, gdzie i w jaki sposób śmieci, które segreguje wiele osób, wyrzucając je do podstawionych kontenerów, są wywożone, i czy są one wtórnie przetwarzane. Proszę również osoby odpowiedzialne w naszej gminie za ochronę

środowiska o postaranie się o większą ilość koszy na śmieci (nie tylko w centrum wsi), oraz o przeprowadzenie edukacji (ulotki informujące o konsekwencjach palenia plastiku, gumy itp.) mieszkańców.

Mieszkanka gminy

W odpowiedzi na anonim mieszkanki gminy informujemy, że broszury dotyczące szkodliwości spalania odpadów w piecach domowych dostępne były od wielu lat w holu Urzędu Gminy. Ponadto o zakazie spalania odpadów informowano mieszkańców przy okazji opracowywania „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Jednorozec” pierwszy raz w 2004 r. oraz w trakcie jego późniejszej aktualizacji w roku 2006. W poprzednim, a także w obowiązującym „Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Jednorozec” przyjętym Uchwałą Nr XXXIX/195/06 Rady Gminy Jednorozec z dnia 28.09.2006 r. w § 14, pkt 3 znajduje się zapis mówiący o zakazie spalania odpadów na terenie nieruchomości zabudowanych jak też niezabudowanych. Po uchwaleniu „Regulaminu ...” w 2004 r. każdy mieszkaniec gminy otrzymał list z informacją o jego ustanowieniu, o jego zapisach oraz o możliwości dokładnego zapoznania się z nim u sołtysa, a także w Urzędzie Gminy w pokoju Nr 19, w godzinach pracy Urzędu tj. 7.30 – 15.30, informacje na jego temat ogłaszane były także przez księży podczas mszy św. Ogólne zasady zawarte w poprzednim i obowiązującym Regulaminie, podawane były także do wiadomości mieszkańcom gminy poprzez informacje wywieszane na tablicach ogłoszeń u sołtysów, w gablocie w holu Urzędu Gminy oraz na stronie internetowej gminy. O powyższym dwukrotnie publikowane były również informacje w naszej gazecie gminnej „Głos Gminy Jednorozec”, który dociera do wszystkich mieszkańców gminy (numer 4/2006 i 2/2007). Korzystając z okazji zapraszamy także wszystkich mieszkańców gminy do Urzędu Gminy (pok. Nr 8), gdzie zostanie udostępniona treść obowiązującego „Regulaminu ...”, oraz na stronę internetową www.bip.jednorozec.pl, zakładka: ZAMIERZENIA I PROGRAMY. Pragniemy w tym miejscu poinformować, że również w najbliższym czasie rozpowszechnione zostaną ponownie ulotki informujące o zagrożeniach i konsekwencjach wynikających ze spalania odpadów w piecach domowych.

W sprawie odpadów segregowanych i ich przetwarzaniu należy powiedzieć, że gmina Jednorozec jako jedna z pierwszych w powiecie podjęła się tego trudnego zadania jakim jest uporządkowanie gospodarki odpadami. Z przykrością musimy jednak przyznać, że niestety, jak w większości gmin w kraju, obecnie trafiają one na składowisko odpadów w Jednorozcu. W tym miejscu należy również zaznaczyć, iż pomimo oznaczonych pojemników na poszczególne rodzaje odpadów wrzucane są do nich odpady nieodpowiednio segregowane. Z pojemników do selektywnej zbiórki odpadów odzyskujemy tylko papier. Gminy tak niewielkiej jak nasza nie stać jest na montaż na składowisku instalacji do segregacji pozostałych rodzajów odpadów. Poza tym obecnie panuje kryzys na rynku surowców wtórnych i w naszym regionie trudno jest znaleźć firmę, która chciałaby odbierać od nas te surowce. Mamy nadzieję, że w niedługim czasie sytuacja poprawi się i problem zostanie rozwiązany, gdyż gmina Jednorozec przystąpiła do Międzygminnego Związku Gmin Regionu Ciechanowskiego, który ma na celu uporządkowanie gospodarki odpadami w kilkunastu gminach. W ramach w/w Związku najpóźniej do 2013 r. wykonane będą w Woli Pawłowskiej k. Ciechanowa: sortownia odpadów, kompostownia, a także stanowisko do demontażu odpadów wielkogabarytowych.

Odnosnie pytania dotyczącego ilości koszy, rozumiem, że autorce anonimu chodzi o miejscowość Jednorozec. Informuję zatem, iż w roku 2010 centrum naszej miejscowości będzie modernizowane. Prace obejmą wymianę starej sieci wodociągowej, wykonanie sieci kanalizacyjnej, zmianę nawierzchni ulic, a także przebudowę ul. Kościelnej wraz z zagospodarowaniem terenu wokół budynku dworca PKS. W związku z powyższym w chwili obecnej nieuzasadnione jest montowanie tam nowych koszy ulicznych. Zapewniam Panią, że po wykonaniu w/w inwestycji zostaną one zamontowane w centrum miejscowości.

Wójt Gminy

Michał Lorenc

Józef Deptuła - w 70. rocznicę śmierci żołnierza kampanii wrześniowej

1 września minęło 70 lat od wybuchu II wojny światowej. W miarę upływu czasu, lata wojny i okupacji stają się historią coraz bardziej odległą. Jednak w tym czasie każda niemal rodzina straciła kogoś bliskiego, kogo zachowuje w pamięci i wspomina, szczególnie przy okazji rocznic i uroczystości. Wrzesień jest okazją do poznania historii krótkiego życia mojego wuja Józefa Deptuły z Jednorożca.

Urodził się 17 marca 1907 r., jako najmłodsze z ośmiorga dzieci Anieli (z Dybińskich) i Franciszka Pawła Deptułów, w rodzinie chłopskiej. Józef ukończył pięcioklasową Szkołę Powszechną w Jednorożcu. Był chłopcem bystrym i bardzo zdolnym, dlatego też rodzinie szkoda było tego zaprzepaścić. Pomimo biedy, jaka panowała w tym czasie na kurpiowskiej wsi, Deptułowiem ciężko pracując radzili sobie nie najgorzej. Postanowili więc wysłać Józka na dalsze nauki. W tym czasie rodzice oddali ziemię i gospodarstwo synowi Władysławowi, którego zobowiązali do łożenia potrzebnych pieniędzy na kształcenie najmłodszego brata. Józef rozpoczął naukę w Seminarium Nauczycielskim w Białymstoku. Nauka trwała 5 lat, podczas których mieszkał w bursie. Prawdopodobnie w 1929 r. Józef ukończył szkołę i otrzymał świadectwo dojrzałości. Zaraz potem został powołany do odbycia służby wojskowej w Pleszewie – w poznańskim. Po dwóch latach zakończył służbę ze stopniem podporucznika i przeszedł do rezerwy. W 1931 r. rozpoczął naukę w Wyższej Szkole Społecznej w Warszawie. Nauka trwała trzy i pół roku. W tym czasie założył rodzinę. 2 sierpnia 1934 r. ożenił się z Jadwigą Krzykowską z Jednorożca (jej rodzice posiadali mleczarnię, rzeźnię, sklep, karczmę), którą znał od najmłodszych lat. Przystojny Ziutek i piękna Wisia

zakochali się w sobie już jako nastolatki. Miłość ta przetrwała lata rozłąki, spowodowane nauką i służbą wojskową Józefa i została zwieńczona ślubem w Zakopanem. Młodzie Deptułowiem zamieszkali w Poznaniu. W sierpniu Józef rozpoczął pracę jako nauczyciel w Publicznej Szkole Doksztalającej Zawodowej Nr 1 w Poznaniu. W 1936 r. został harcmistrzem Chorągwi Wielkopolskiej Związku Harcerstwa Polskiego. W 1935 roku urodził się syn Andrzej, a w roku 1938 – syn Tomasz. Były to bardzo szczęśliwe, dobre lata. Każde wakacje spędzali u rodziny w Jednorożcu, zimą wyjeżdżali do Bukowiny Tatrzańskiej lub Zakopanego. Ten piękny czas na zawsze odszedł wraz z wybuchem wojny. W drugiej połowie sierpnia Józef został powołany do wojska i wcielony do polskiej armii. Od tej pory rodzina nie miała od niego żadnych wieści. Po kampanii wrześniowej 1939 r., gdy ustały działania bojowe, a Józef nie dawał znaku życia, Jadwiga rozpoczęła poszukiwania przez Polski Czerwony Krzyż, nawet w Genewie. Napisała też aż do 24 oflagów. Z jednego z nich, w 1940 roku, odpowiedział Marian Szpringer, który był świadkiem śmierci Józefa Deptuły. Z listu Jadwiga dowiedziała się, że jej mąż zginął na Lubelszczyźnie. Podczas walki został ranny pociskiem w pierś i brzuch. W tej sytuacji Jadwiga zabrała synków i wróciła do rodziny w Jednorożcu. Kuzyn Jan Krajewski w PCK w Tomaszowie Lubelskim odebrał obrączkę ślubną i dokumenty poległego Józefa Deptuły oraz akt zgonu wydany również przez PCK. Przez długie lata rodzina żyła w przekonaniu, że mąż i ojciec spoczywa w zbiorowej mogile nieznanego żołnierza w Dzierżni pod Tomaszowem Lub. Dopiero przypadek pozwolił odkryć prawdziwe miejsce Jego wiecznego spoczynku. Syn Józefa, Tomasz,

* podróżując po Polsce często zwiedzał kościoły, kaplice i przykościelne cmentarze. W 1986 r. zatrzymał się wraz z żoną we wsi Krynice (między Zamościem, a Tomaszowem Lub.). Tam na miejscowym cmentarzu zobaczyli zbiorową mogiłę żołnierzy z 1939 r. Na tabliczce jako pierwsze widniało nazwisko Józefa Deptuły. Pojechali tam całą rodziną i we wsi rozpytywali ludzi o wydarzenia z 1939 r. Szczęśliwie spotkali człowieka, kronikarza – amatora, który zebrał dokładne informacje o okolicznościach śmierci Józefa od dwóch naocznych świadków tych wydarzeń, którzy w owym czasie mieli ok. 20 lat, którzy oglądali zwłoki poległego podporucznika, a mieszkają obecnie w tej wsi. Opisał to w liście do żony Jadwigi. „[...] został on ciężko ranny podczas natarcia na to wzgórze (na którym byłem z Pani synem i wnuczką) o zmroku 23 września 1939 r. Dostał rany w brzuch i lewą pierś, gdzie miał ranę około 4 cm. Od odłamków granatnika. Miał lat około 30, przystojny z wąsikami. Na sobie miał bluzę oficerską i buty oficerki. Leżał pod stertą owsa około 150 m. dalej niż tu gdzie stodoła. Pod stertę zapewne zanieśli go żołnierze. Widocznie dłuższy czas się męczył, gdyż ziemię wkoło

rękami zdarł i na koniec snopek owsa silnie przycisnął do piersi i tak skonał. Na przestrzeni około 300-400 metrów, a wianuszkami wyżej lub niżej tego wzgórza leżało 8-10 żołnierzy poległych. Wzgórza tego Niemcy niezwykle zaciekle bronili bijąc z karabinów maszynowych, granatników i granatów ręcznych. Jednak walki na bagnety nie przyjęli i pierzchli. Zwłoki poległych leżały aż do 27 września. Rano na polecenie wójta gminy Krynice [...] sołtys wsi [...] z ośmioma chłopami pogrzebał poległych na cmentarzu krynickim we wspólnej mogile. Poległych wożono niedużym wózkiem [...] i ciągniono przez uczestników grzebania.[...] W maju i w czerwcu 1940 r. była ekshumacja i przekopywano wszystkie mogiły i identyfikowano poległych na podstawie znaków tożsamości i znalezionych dokumentów przy poległych. [...] U jednego poległego znaleziono złotą obrączkę na palcu, którą odczytywał wyryte litery przedstawiciel z PCK z Zamościa i granatowej policji i jakiś Niemiec. Wszystko zapisano do protokołu i zostało zabrane do PCK. Od początku na brzożowych krzyżach wisiały tabliczki blaszane lecz nikt się nimi nie zajmował, gdyż ludzie mieli na głowie teraz hitlerowców. Krzyże zginęły i się rozsypały, ale stare tabliczki ktoś wrzucił na strych domu parafialnego. [...] Cztery tabliczki się zachowały, chociaż farba się w większości złuszczyła. Ale na jednej dość wyraźnie jeszcze zostało: Deptuła Józef (d-ca 2 komp.: 28 p.p.) [...] Te zabrałem i mam w domu. Jak kiedy Pani przyjedzie to dam na pamiątkę, albo na czasie pocztą wyślę. Nie bardzo efektownie to wygląda ale to jest kawałek historii ludzkiego

Antoni Głuchowski

****
serca."

Wydarzenia wojenne, podczas których poległ rodak z Jednorożca są opisane w czasopiśmie i książce, których

fragmenty przytaczam poniżej:

13-14 września został utworzony w Piaskach pod dowództwem mjr art. Józefa Bocianowskiego I Batalion Obrony Lublina, w skład którego weszła m.in. 2 kompania dowodzona przez ppor. rez. Józefa Deptułę. Batalion liczył około 800 żołnierzy, ale nie posiadał broni ciężkiej. 14 września zorganizował się Komitet Obrony Lublina, złożony z osób wojskowych i cywilnych, przeważnie oficerów rezerwy, w skład którego wszedł m.in. J. Deptuła. W aneksie 1 – Obsada personalna, podaje się nazwisko ppor. rez. Józef Deptuła, 72 pp, dowódca 2 komp. I baonu Obrony Lublina; w aneksie 2 podaje się go jako poległego i podaje miejsce

pochowania jako mogiła zbiorowa we wsi Krynice.

(„Bellona”: Miesięcznik Wojskowy wydawany przez Sztab Naczelnego Wodza. Londyn, Rok XXIV, zeszyt 9, wrzesień 1942 r., Str.95.) „Baony ochotnicze lubelskie zostały wcielone do 28. Pułku Strzelców Kaniowskich w okolicy Rejowca. Broni maszynowej ciężkiej ani stromotorowej nie posiadały. Były to oddziały złożone z samych ochotników, w większości wyszkolonych żołnierzy [...]. Był to element wartościowy i ideowy. Walki toczyły się ze zmiennym szczęściem. W dniu 23 września rano dowódca Grupy Operacyjnej gen. Kruszewski, chcąc wyminąć rejon trzymany przez nieprzyjaciela, postanowił skierować swoje oddziały przez Komarów – Krynice do rejonu Krasnobrodu. Gdy kolumna pułku opuszczała Komarów, słychać było w kierunku południowo – wschodnim żywą strzelaninę broni maszynowej. Tymczasem na pagórkach między m. Krynice, a Dąbrowa ukazały się gęste roje piechoty niemieckiej, wsparte bronią maszynową i stromotorową. III baon Strzelców Kaniowskich rozwinął natarcie na Krynice. Zawiazał się bój. Gdy walka była w toku nadciągnęła główna siła pułku – dwa bataliony ochotnicze lubelskie. Oba zaraz rzucono do walki dając im zadanie uderzenia na północno-wschodni skraj m. Krynice. Strzelcy nasi poszli do

natarcia z takim rozmachem i śmiałością jak na ćwiczeniu bojowym. Nieprzyjaciel nie zdołał utrzymać się na skraju tej miejscowości, pierzchnął z pola walki, pozostawiając sporą liczbę zabitych.” (Tu poległ ppor. rez. Józef Deptuła). Walki w okolicy toczyły się do nocy. 24 września o świcie Grupa Operacyjna gen. Kruszewskiego wyruszyła do rejonu m. Borowiec w puszczy Różanieckiej. Był to jeden z ostatnich bojów, jakie stoczył 28. Pułk Strzelców Kaniowskich z oddziałami niemieckimi zagradzającymi drogę 10 d. p. do wyznaczonego celu. 24 września pułk stoczył jeszcze dwie zwycięskie walki. Były to już ostatnie boje. Walki te wykazały, że gdy przeciwnik nie miał przewagi technicznej w postaci broni pancernej i lotnictwa, wówczas oddziały piechoty nie

tylko dotrzymywały mu placu boju, ale potrafiły bić żołnierza niemieckiego. Autor tych wspomnień zaznacza, iż opisując te wydarzenia chciał oddać należny hołd żołnierzom ochotnikom, którzy po upadku Lublina dołączyli do regularnych oddziałów wojskowych, by w ich składzie dzielić z nimi dalszy los żołnierski aż do końca kampanii. (Ludwik Głowacki: Działania wojenne na Lubelszczyźnie w roku 1939. Wyd. 2 Lublin, Wydaw. Lubelskie, 1986, s.95 – 99)

Po zakończeniu wojny Jadwiga Deptuła rozpoczęła pracę nauczycielki w jednorożeckiej szkole. Z pomocą rodziny wychowywała synów. W 1950 roku wyszła za mąż za Zdzisława Królikowskiego, również nauczyciela w miejscowej szkole. Doczekali się córki Barbary. W roku 1961 wyjechali z Jednorożca, by zamieszkać w Pomiechówku k. Nowego Dworu Mazowieckiego – rodzinnej miejscowości Królikowskiego. Jadwiga odwiedzała rodzinę męża Józefa w Jednorożcu jeszcze w latach 80-tych. Z rozrzwinięciem wspominała przedwojenny szczęśliwy okres życia. Jadwiga Królikowska zmarła w roku 1996, a jej drugi mąż w roku 1999. Oboje są pochowani na cmentarzu parafialnym w Pomiechowie.

Opracowałam głównie na podstawie materiałów i wspomnień Anny Urlich spisanych ze wspomnień Jadwigi Deptuły Królikowskiej i Marianny Łukasiak.

Fotografie:

* Józef Deptuła w marcu 1939 r.

** Legitymacja Józefa Deptuły jako członka ZHP.

***Jadwiga Deptuła z synem Andrzejem i wnukiem Bartkiem przy grobie męża Józefa Deptuły.

**** Krzyż z tablicą pochowanych we wspólnej mogile żołnierzy poległych w 1939 r. w Krynicach.

Teresa Wojciechowska

Autorem wierszy jest Józef Kardaś.

Nad łanami zbóż

Nad łanami zbóż
Wieje cichy wiatr,
Kłosa żyta się chylają
Wszystkie sobie się kłaniają.
Patrzą wokół się na siebie
Jak bogato wyglądają.
Ziarno bieli już dostało,
Wokół chlebem zapachniało.
Dzieci chodzą obok żyta,
Podziwiają jego kłosa.
Wszystkie w miejscu tak stanęły
Oczy swoje wzniosły w górę
I krzyknęły jednym chórem:
Słońce, słońce ty ogrzewaj nasze włosy,
Niechaj będą tak cudowne
Jak te polne żyta kłosa.

1 października 1994 r.

Deszcz nad puszczą

Ciągną chmury siwe
Nad kurpiowską puszcę.
Układają się pasami
Tak, jak lniane płótno.
Wiatr z północy chmury gna
Nad puszczański stary las,
Na rozległe mokre łąki
I na wioski całej puszczy.
Nie omija wiatr pojedynczych chat
Co na skraju pola, łąki
Przytulone w ciszy stoją.
Zadudniło w górze grzmotem,
Niebo bardziej posiwiło
Zaczął padać deszcz.
Lecą krople wody przez korony drzew,
Opadają w żółty piasek i zielony mech,
Coraz większy pada deszcz.
Deszcz ulewny zalał łąki,
Woda w rzekach się podniosła.
Już nie przejdą teraz Kurpie
Od wioski do wioski.

To, co w puszczy się wciąż działo
Naturalnym się stawało.
Ludzie sobie wciąż radzili
W takich tu warunkach żyli.
Dziś po wiekach inna puszcza,
Nie ma dawno starych lasów
Tych mokradeł i topielisk
To co kiedyś Kurpie mieli.
To jest inny trochę lud
Z charakteru i prostoty.
Ale zawsze mówię sobie
To puszczański drogi lud.

1 lutego 2000 r.

Dopłaty do składek

Dopłaty do składek z tytułu ubezpieczenia upraw rolnych i zwierząt gospodarskich w 2009 r. dla rolników, którzy posiadają takie polisy ubezpieczeniowe (od ryzyka wystąpienia skutków zdarzeń losowych w rolnictwie spowodowanych przez: huragan, powódź, deszcz nawalny, grad, piorun, ubój z konieczności, dokonany w następstwie ww. zdarzeń losowych, suszę, ujemne skutki przezimowania, przymrozki wiosenne).

Rada Ministrów ustaliła dopłaty do składki z tytułu ubezpieczenia:

- 1) upraw zbóż, kukurydzy, warzyw gruntowych, drzew i krzewów owocowych, truskawek, ziemniaków, buraków cukrowych lub roślin strączkowych - wynosi 50 % składki do 1 ha uprawy;
- 2) bydła, koni, owiec, kóz, drobiu lub świń - wynosi 50 % składki do 1 sztuki.

Dopłaty do składek ubezpieczenia mogą stosować następujące zakłady ubezpieczeń:

- PZU S.A.,
- Towarzystwo Ubezpieczeń Allianz Polska S.A.,
- Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych TUW,
- Concordia Polska TUW,
- Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA S.A.

Podstawa prawna:

- ustawa z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz.U. Nr 150, poz. 1249 ze zm.),
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie wysokości dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw rolnych i zwierząt gospodarskich w 2009 r. (Dz.U. Nr 225, Poz. 1488).

Kwota odszkodowania

Wysokość jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej oraz zasiłku chorobowego określił Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi:

- 1) jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej wynosi 470 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
- 2) zasiłek chorobowy wynosi 10 zł za każdy dzień czasowej niezdolności do pracy trwającej nieprzerwanie co najmniej przez 30 dni.

Podstawa prawna: rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 maja 2009 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej oraz zasiłku chorobowego (Dz.U. Nr 87, poz. 727).

Opracowała (wg stanu prawnego na dzień 12.08.2009r.)
Janina Popiołek- sekretarz gminy

Co dalej z cenami mleka?

Gdy ceny skupu mleka sięgnęły dna, europejskim producentom zajrzało w oczy bankructwo. "Mamy do czynienia z największym od kilku dekad kryzysem w branży mlecznej", mówi włoski socjalista, przewodniczący parlamentarnej Komisji Rolnictwa, Paolo De Castro. Posłowie chcą przedłużenia okresów interwencyjnego skupu chudego mleka i masła. Żądają też przywrócenia pomocy dla prywatnych producentów chcących przechowywać większą niż zazwyczaj ilość sera.

Skąd ten kryzys?

Kryzys mleczny wywołały problemy z popytem, które pojawiły się wraz z zapaścią światowej gospodarki i krachem na rynku finansowym. Wielcy gracze, jak na przykład Chiny, znacząco ograniczyły import. Przy tej samej liczbie krów, identycznych przepisach, jesienią 2007 roku mieliśmy wprost przeciwny problem - ceny mleka gwałtownie wzrosły. Jeszcze jako minister rolnictwa przyjeżdżałem do Brukseli, gdzie spotykaliśmy się z komisarz Mariann Fischer Boel, by ograniczyć galopujące ceny.

Co oprócz skupowania nadwyżek może zrobić UE?

Przede wszystkim stymulować konsumpcję, a może już pod koniec roku, albo na wiosnę 2010 otrzymamy pozytywne sygnały płynące z rynku. Już teraz ceny mleka w proszku wzrosły o 20%.

Pewne działania zostały już podjęte, na przykład program „mleko dla szkół”. Ważne są wszelkie decyzje, które pozwolą zwiększyć popyt i konsumpcję.

W przyszłości, aby lepiej chronić rolników przed ryzykiem huśtawki cenowej, UE mogłaby wprowadzić system ubezpieczeń - rodzaj „siatki bezpieczeństwa”, która w części finansowana byłaby z budżetu UE, częściowo przez kraje członkowskie, a resztę dopłacałaby sami zainteresowani.

Źródło: rolnicy.com

Zmiana ustawy o ubezpieczeniu społecznym

Z dniem 1 października 2009 r. wchodzi w życie przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2009 r. Nr 79 poz. 667). Kasa omawia istotne zmiany dotyczące podlegania temu ubezpieczeniu i wymiaru składek.

Nowelizacja ustawy wprowadza następujące zmiany:

1. Ubezpieczenie społeczne rolników będzie przysługiwało jedynie w okresie, w którym zostały spełnione warunki do objęcia tym ubezpieczeniem, a ustanie od dnia następującego po dniu, w którym ustaną okoliczności uzasadniające podleganie temu ubezpieczeniu. (Obecnie obowiązuje kwartalny okres ubezpieczenia.)

2. Składki będą miały wymiar miesięczny. W przypadku, gdy okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników będzie krótszy niż miesiąc, składki zostaną obliczone proporcjonalnie do liczby dni podlegania ubezpieczeniu. Oznacza to, że składka na ubezpieczenie będzie wymierzana jedynie za faktyczny okres podlegania ubezpieczeniu.

3. Miesięczna składka na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie za każdą osobę (w tym także za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą) podlegającą temu ubezpieczeniu w pełnym zakresie będzie miała równą wysokość (odpowiadającą jej pojedynczemu wymiarowi).

4. Składka miesięczna za każdego ubezpieczonego, podlegającego ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu wynosić będzie 10% emerytury podstawowej (aktualnie składka na to ubezpieczenie jest opłacana w wymiarze kwartalnym, odpowiadającym kwocie 30% emerytury podstawowej).

5. Rolnik prowadzący dodatkowo pozarolniczą działalność gospodarczą będzie zobowiązany do opłacania miesięcznej składki emerytalno-rentowej w jej podwójnym wymiarze. Natomiast na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie składka za te osoby opłacana będzie w pojedynczej wysokości, tak samo jak za pozostałych ubezpieczonych, którzy pozarolniczej działalności gospodarczej nie prowadzą.

Dla części osób ubezpieczonych w Kasie nowelizacja ustawy wprowadza zróżnicowany wymiar składki emerytalno-rentowej. A zatem:

6. Rolnik, którego gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 50 ha przeliczeniowych, będzie zobowiązany opłacać podstawową składkę w wysokości 10% emerytury podstawowej oraz dodatkowo składkę emerytalno-rentową za każdego podlegającego w jego gospodarstwie rolnika i jego małżonka, w wysokości:

12% emerytury podstawowej – w przypadku gdy gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 50 ha przeliczeniowych do 100 ha przeliczeniowych,

24% emerytury podstawowej – w przypadku gdy gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 100 ha przeliczeniowych do 150 ha przeliczeniowych,

36% emerytury podstawowej – w przypadku gdy gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 150 ha przeliczeniowych do 300 ha przeliczeniowych,

48% emerytury podstawowej – w przypadku gdy gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 300 ha przeliczeniowych.

7. Ubezpieczenie na wniosek będzie następowało od dnia

wskazanego we wniosku o objęcie ubezpieczeniem, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został złożony, a ustanie od dnia wskazanego w oświadczeniu złożonego przez ubezpieczonego, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym oświadczenie zostało złożone w Kasie albo od pierwszego dnia okresu, za który składka nie została opłacona.

8. Ubezpieczenie osób prowadzących dodatkowo pozarolniczą działalność gospodarczą lub współpracujących przy jej prowadzeniu, które:

nie zachowają ustawowego terminu na złożenie oświadczenia o rozpoczęciu prowadzenia tej działalności lub współpracy przy jej prowadzeniu – ustaje od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności lub współpracy,

nie zachowają ustawowego terminu na złożenie zaświadczenia o wysokości podatku należnego od przychodów z tej działalności za poprzedni rok podatkowy – ustaje z dniem, do którego ubezpieczony był zobowiązany złożyć przedmiotowe zaświadczenie.

Nowelizacja ustawy nie zmienia dotychczasowych terminów opłacania składek. Składka za każdy miesiąc w danym kwartale będzie do zapłaty w nieprzekraczalnym terminie do końca pierwszego miesiąca kwartału.

Wyjątek stanowi przesunięty zgodnie z zapisem ustawy zmieniającej termin płatności składek należnych za miesiące: październik, listopad i grudzień 2009r., który przypada 31 grudnia 2009r. Przed upływem tego terminu tj. zgodnie z przepisami ustawy zmieniającej - do dnia 30 listopada 2009r. Kasa poprzez swoje jednostki terenowe:

doręczy rolnikom obowiązany do opłacenia składek informację o wysokości miesięcznych składek należnych do zapłaty w czwartym kwartale 2009 r.

wyda rolnikom posiadającym gospodarstwa rolne o powierzchni powyżej 50 ha przeliczeniowych decyzje stwierdzające obowiązek opłacania i ustalające wymiar dodatkowej składki miesięcznej na ubezpieczenie emerytalno-rentowe.

W sytuacji, gdy po wejściu w życie nowych przepisów rolnik opłaci składki na ubezpieczenie społeczne rolników za cały kwartał, a następnie w trakcie kwartału przestanie podlegać temu ubezpieczeniu, powstała nadpłata zostanie rozliczona zgodnie z przepisami art. 41b ust. 10-15 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Oznacza to, że nadpłacone lub nienależnie opłacone składki zostaną z urzędu zaliczone na poczet zaległych lub bieżących składek, a w razie ich braku - na poczet przyszłych składek, chyba że płatnik złoży wniosek o ich zwrot. Zwrotowi podlegają nadpłacone lub nienależnie opłacone składki, jeżeli są one wyższe od kwoty stanowiącej równowartość sumy kosztów powiadomienia płatnika o nadpłacie listem poleconym oraz kosztów jej zwrotu. Wówczas Kasa zawiadamia płatnika o kwocie nadpłaconych lub nienależnie opłaconych składek podlegających zwrotowi, a płatnik może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, złożyć wniosek o zwrot nadpłaconych lub nienależnie opłaconych składek.

W razie braku przyszłych należności z tytułu składek, nadpłacone lub nienależnie opłacone składki zostaną płatnikowi składek zwrócone z urzędu. Prawo do zwrotu składek przedawnia się po upływie 10 lat od terminu ich wymagalności i wówczas składki nie podlegają zwrotowi.

Nowe uchwały

Rada Gminy Jednorzec podjęła następujące uchwały na sesji:

W dniu 23 czerwca 2009 r. w sprawie:

1) zaciągnięcia długoterminowych pożyczek z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie i ustanowienia zabezpieczenia. Przedmiotem zaciągnięcia pożyczek miało być sfinansowanie termomodernizacji budynku świetlicy wiejskiej w Ulatowie-Pogorzeli i Małowidzu wraz z wymianą pokrycia dachowego tych obiektów. Pożyczek nie podjęto ze względu na lepsze dla gminy możliwości pozyskania dofinansowania w ramach środków unijnych.

2) zmian w budżecie gminy na 2009 r. Do budżetu wprowadzono dotację Zarządu Województwa Mazowieckiego na modernizację dróg w Olszewce. Ponadto zwiększono wydatki na budowę chodników w Połoni i przebudowę ulic w Jednorzcu i Stegnie, zmniejszono wydatki na modernizację dróg w Parciakach i Żelaznej oraz na modernizację budynku szkoły w Połoni. Zwiększono plan wydatków na modernizację budynku świetlicy wiejskiej w Małowidzu i Ulatowie-Pogorzeli, na opracowanie dokumentacji projektowej na budowę zespołu obiektów sportowych w Jednorzcu. W związku z ubieganiem się gminy o dodatkowe środki unijne wprowadzono zmiany w Wieloletnim Planie Inwestycyjnym polegające na zwiększeniu wartości realizowanych i planowanych do realizacji zadań inwestycyjnych i wydłużeniu okresu ich realizacji.

3) funduszu sołeckiego w gminie Jednorzec na rok 2010. Rada Gminy, ze względu na brak części przepisów wykonawczych do ustawy o funduszu sołeckim postanowiła o nie wyodrębnieniu funduszu sołeckiego w budżecie gminy na 2010 r.

4) zmiany uchwały w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Torfianka”. Na wniosek Nadleśnictwa Parciaki z siedzibą w Budziskach Rada Gminy dokonała zmian powierzchni użytku ekologicznego z 0,95 ha do 1,0075 ha (w związku z przeprowadzonymi pracami modernizacyjnymi gruntu).

W dniu 30 lipca 2009 r. w sprawie:

1) przystąpienia przez Gminę Jednorzec do projektu pod nazwą „Zakup niezbędnego sprzętu ratowniczego i specjalistycznego dla samorządów powiatu przasnyskiego w celu zwiększenia bezpieczeństwa społecznego i ochrony środowiska naturalnego”. Bliższe informacje w artykule - *Dodatkowe pieniądze*.

2) zmiany uchwały dotyczącej utworzenia Gminnego Zespołu Usług Komunalnych w Jednorzcu oraz nadania Statutu. Zmianie uległa data wejścia w życie uchwały Rady Gminy w tej sprawie z dnia 29 maja 2009 r. w części odnoszącej się do realizacji zadań zabezpieczenia gotowości bojowej straży pożarnych.

3) zmiany budżetu gminy na 2009 r. Do budżetu wprowadzono otrzymaną z budżetu województwa mazowieckiego dotację na dofinansowanie zakupu sprzętu specjalistycznego dla OSP Ulatowo-Pogorzeli, zwiększono środki dla szkoły podstawowej w Żelaznej Rządowej na wykonanie remontu łazienek oraz na budowę kanalizacji sanitarnej w gminie Jednorzec (w ramach umowy pożyczki z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej).

W dniu 28 sierpnia 2009 r. w sprawie:

1) określenia dziennej opłaty targowej na terenie gminy

Jednorzec i wyznaczenia inkasenta. Na inkasenta opłaty targowej wyznaczono Gminny Zespół Usług Komunalnych w Jednorzcu. W związku ze zmianą przepisów dotyczących zwolnień z opłaty targowej zrezygnowano ze zwolnienia z tytułu sprzedaży produktów rolnych wyprodukowanych we własnym gospodarstwie rolnym.

2) ustalenia szczegółowych warunków korzystania z nieruchomości przez gminne jednostki organizacyjne. Ustalono, że kierownicy gminnych jednostek organizacyjnych podejmują decyzje o remoncie obiektu komunalnego - po uprzednim uzgodnieniu projektu robót z Wójtem Gminy, ze wskazaniem w projekcie źródła finansowania robót oraz ustaleniem inspektora nadzoru, a także w ramach wolnych przestrzeni w obiekcie lub na gruncie mogą oddać część nieruchomości w najem, dzierżawę lub użyczenie na okres powyżej 3 lat – po uprzednim wyrażeniu zgody przez Wójta Gminy, z przeznaczeniem na prowadzenie działalności gospodarczej bądź innej działalności nie zakłócającej pracy gminnej jednostki organizacyjnej.

3) zmian budżetu gminy na 2009 r. Wprowadzono do budżetu gminy 3 dotacje (z budżetu województwa mazowieckiego i Fundacji „Europejski Fundusz Rozwoju Wsi Polskiej”) z przeznaczeniem na budowę ulic w Jednorzcu, modernizację pomieszczeń wraz z zapleczem sanitarnym w budynku szkoły podstawowej w Jednorzcu i na zajęcia pozalekcyjne nauki j. angielskiego w kl. III gimnazjum. Przeznaczono środki na opracowanie projektu przebudowy sieci wodociągowej w Jednorzcu, modernizację budynku b. szkoły w Małowidzu i budynku świetlicy w Ulatowie-Pogorzeli, zakup wyposażenia dla OSP, zakup placu zabaw dla dzieci w przedszkolu w Jednorzcu, na spłatę odsetek wcześniej zaciągniętych pożyczek, na zakup śmieciarki.

Treść uchwał dostępna jest w Urzędzie Gminy (piętro, pokój Nr 8).

Wszystkie uchwały dostępne są także na stronie internetowej www.jednorzec.bipgminy.pl w katalogu: „Rada Gminy”, podkatalogu: „Uchwały Rady Gminy, a budżet gminy także w katalogu: „Finanse i mienie”, podkatalogu: „Budżet 2009 r.”.

Dodatkowe pieniądze

1. W dniu 24 lipca br Wójt Gminy zawarł umowę z Zarządem Województwa Mazowieckiego na dofinansowanie w kwocie 70.000 zł zakupu używanego średniego samochodu ratowniczo-gaśniczego dla OSP Ulatowo-Pogorzeli.

2. W dniu 4 sierpnia 2009 r. Gmina Jednorzec zawarła z Miastem i Gminą Chorzele, Gminą Przasnysz i Powiatem Przasnyskim umowę partnerską celem przygotowania i złożenia wniosku o dofinansowanie projektu „Zakup niezbędnego sprzętu ratowniczego i specjalistycznego dla samorządów Powiatu Przasnyskiego w celu zwiększenia bezpieczeństwa społecznego i ochrony środowiska naturalnego” w ramach Działania 4.4. „Ochrona przyrody, zagrożenia, systemy monitoringu” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego. W ramach projektu zostaną zakupione wraz z wyposażeniem i oprzyrządowaniem:

- średni samochód ratowniczo-gaśniczy z funkcją ratownictwa ekologicznego – 4 szt.,

- samochód lekki ratownictwa drogowego – 1 szt.,

- średni samochód kwatermistrzowski – 1 szt.,
- agregat prądotwórczy – 1 szt.,
- udoskonalenie stanowiska kierownika do analizowania i prognozowania zagrożeń naturalnych i poważnych awarii (w tym wyposażenie w sprzęt specjalistyczny).

Całkowity koszt – wg kosztorysu 3.998.000 zł; kwota dofinansowania 3.398.000 zł; wkład własny gmin i powiatu – 599.700 zł, w tym wkład własny gminy Jednoróżec – 107.625 zł

3. W dniu 9 czerwca br. Wójt Gminy podpisał umowę z Europejskim Funduszem Rozwoju Wsi Polskiej na sfinansowanie nauki języka angielskiego w gimnazjum w roku szkolnym 2009/2010 (na płace dla nauczyciela dla 4 grup po 90 godzin każda, łącznie 71 osób objętych programem, na podręczniki dla uczniów i wyposażenie biblioteki szkolnej oraz szkolenie i kursy dla nauczyciela).

4. Otrzymano z Urzędu Marszałkowskiego w ramach Samorządowego Instrumentu Wsparcia Rozwoju Mazowsza 2009 dwie dotacje celowe na realizację następujących zadań:

1) „Modernizacja pomieszczeń wraz z zapleczem sanitarnym w budynku Szkoły Podstawowej w Jednoróżcu”. Koszt zadania 224.073,25 zł. Kwota przyrzeczona 70.000,00 zł.

2) „Budowa ulic w miejscowości Jednoróżec (ulice: Witosa i Osiedlowa)”. Szacunkowy koszt zadania 425.000,00 zł. Kwota przyrzeczona 293.000,00 zł.

5. W dniu 25 czerwca złożono wniosek na konkurs w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na projekt pn: „Poprawa warunków edukacyjnych dzieci i młodzieży w gminie Jednoróżec”.

Całkowity koszt projektu 11.620.529,35 zł. Kwota możliwa do otrzymania 9.877.449,95 zł.

6. W dniu 30 czerwca 2009 r. złożono 3 wnioski w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013 Działanie: Podstawowe usługi dla ludności wiejskiej na:

- budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Ulatowo-Pogorzel, rozbudowę wodociągu grupowego w miejscowości Jednoróżec i Olszewka oraz na zakup zestawu asenizacyjnego; całkowity koszt projektu 4.111.996,30 zł, kwota możliwa do uzyskania 2.333.984,00 zł;

- zakup rozdrabniacza do gałęzi wraz z przyczepą, całkowity koszt projektu 81.166,60; kwota możliwa do uzyskania 49.898,00 zł; - zakup pojazdu do transportu odpadów komunalnych – śmieciarki, całkowity koszt projektu 512.400,00 zł; kwota możliwa do uzyskania 197.400,00 zł.

7. Publiczne Gimnazjum w Jednoróżcu pozyskało około 50.000 zł na wspólny 10-dniowy wyjazd w góry 30 osób z naszego Gimnazjum i 30 osób ze szkoły ukraińskiej. Termin obozu: przełom września i października 2009 r. Do uczestnictwa zostali wytypowani wyróżniający się sportowcy oraz członkowie zespołu „Jutrzenka” z Publicznego Gimnazjum w Jednoróżcu.

W dniu 28 sierpnia 2009 r. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego poinformował Wójta Gminy, że ze względu na brak wystarczających środków finansowych w Budżecie Państwa nasz wniosek w ramach Programu „Infrastruktura Bibliotek”, dotyczący wyposażenia filii Gminnej Biblioteki Publicznej w Małowidzu, nie uzyskał dofinansowania (wnioskowaliśmy kwotę 21.200 zł).

Opracowała Janina Popiołek

PORADNIK MIESZKAŃCA

Zameldowanie na pobyt stały

KOGO DOTYCZY

Osób posiadających obywatelstwo polskie, które przebywają stale na terenie gminy Jednoróżec.

WYMAGANE DOKUMENTY

1. Wypełniony formularz „Zgłoszenie pobytu stałego” (oryginalny druk zgłoszenia wypełnia się na miejscu w Urzędzie Stanu Cywilnego).
2. Poświadczenie wymeldowania z poprzedniego miejsca pobytu stałego (w przypadku osoby, której poprzednie miejsce pobytu stałego mieściło się poza obszarem działania Urzędu) – oryginał.
3. Do wglądu (oryginały):

Dokument stwierdzający tożsamość (dowód osobisty), a w uzasadnionych przypadkach – inny dokument pozwalający na ustalenie tożsamości,

Opis skrócony aktu urodzenia – w przypadku osoby niepełnoletniej, nieposiadającej dowodu stwierdzającego tożsamość.

Książeczka wojskowa lub legitymacja oficerska w przypadku osób podlegających powszechnemu obowiązowi obrony.

Dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu, w którym ma nastąpić zameldowanie na pobyt stały (umowa najmu, wypis z księgi wieczystej, decyzja administracyjna, decyzja o przydziale osobnej kwatery stałej, orzeczenie sądu lub inny dokument poświadczający tytuł prawny do lokalu) wskazujący osobę uprawnioną do potwierdzenia pobytu osoby dokonującej zameldowania.

MIEJSCE ZŁOŻENIA DOKUMENTÓW

Urząd Gminy w Jednoróżcu – Urząd Stanu Cywilnego (USC) – pok. nr 1 (parter) – od poniedziałku do piątku w godzinach pracy Urzędu.

OPLATY

Czynności związane z zameldowaniem nie podlegają opłatom.

TERMIN I SPOSÓB ZAŁATWIENIA SPRAWY

Po poprawnym wypełnieniu formularza „Zgłoszenie pobytu stałego” czynność zameldowania dokonywana jest na miejscu przy zgłoszeniu.

W wyniku dokonania czynności meldunkowej Wnioskodawca otrzymuje

wydruk komputerowy w postaci potwierdzenia zameldowania na pobyt stały. Potwierdzenie ważne jest przez okres 2 miesięcy od dnia wystawienia.

TRYB ODWOŁAWCZY

Nie przysługuje.

JEDNOSTKA ODPOWIEDZIALNA

z-ca kierownika USC – Agata Berg, pok. nr 1 (parter), tel. bezpośredni 751 – 70 – 35 lub centrala 751 – 83 – 92 wew. 35

UWAGI

A. Pobyt na stałe jest zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego pobytu.

B. Osoba, która przebywa w określonej miejscowości pod tym samym adresem dłużej niż 3 doby, jest obowiązana zameldować się na pobyt stały najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od dnia przybycia.

C. W tym samym czasie można mieć tylko jedno miejsce pobytu stałego.

D. Właściciel lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu jest obowiązany potwierdzić fakt pobytu osoby zgłaszającej pobyt stały w tym lokalu,

E. W przypadku zameldowania na pobyt stały dzieci niepełnoletnich rodzic wypełnia oddzielnie dla każdego dziecka druk „Zgłoszenie pobytu stałego”.

F. Zgłoszenie urodzenia dziecka dokonane we właściwym urzędzie stanu cywilnego zastępuje zameldowanie. Datą zameldowania dziecka jest data sporządzenia aktu urodzenia. Zameldowania dokonuje organ gminy właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego matki dziecka lub tego z rodziców, u którego dziecko faktycznie przebywa, albo .w miejscu określonym przez sąd opiekuńczy.

G. W zastępstwie osoby obowiązanej do zameldowania się czynności zgłoszenia danych może dokonać członek rodziny, opiekun ustawowy lub faktyczny albo inna osoba.

PODSTAWA PRAWNA

Art. 4 pkt 4, art. 5, art. 6 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 29 ust. 1

ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz.U. z 2006 r. Nr 139 poz. 993 z późn. zm.)

§2 - §4 i § 10 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie zgłaszania i przyjmowania danych niezbędnych do zameldowania i wymeldowania oraz prowadzenia ewidencji ludności i ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych (Dz. U. Nr 236, poz.1999 z późn. zm.).

AKTUALIZACJA

Osoba odpowiedzialna za aktualizację: Agata Berg

Opracowała: Lilla Sopelewska, dnia 22.07.2005 r.

Sprawdziła: Agata Berg, dnia 24.01.2007 r.

Zatwierdziła: Janina Popiołek, dnia 24.01.2007 r.

INFORMACJE, OGŁOSZENIA

Informuję, że uległ rozszerzeniu zakres usług i godziny pracy Ośrodka Zdrowia w Żelaznej Rządowej. Poradnia jest czynna od godz. 8.00 do godz. 18.00 od poniedziałku do piątku.

Opieka lekarza zapewniona jest zarówno rano, jak i po południu. Dodatkowo w najbliższym czasie otwarty zostanie w Żelaznej Rządowej Punkt Apteczny i Rehabilitacja.

Dariusz Kossakowski
Specjalista Chorób Wewnętrznych
tel. 600-518-186

MAZURSKA FUNDACJA INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ rozpoczęła realizację ogólnopolskiego programu informacyjnego „Dotacje Unii Europejskiej dostępne dla przedsiębiorców z miejscowości do 5 tys. mieszkańców”. Głównym celem programu jest m.in. działanie mające na celu zwiększenie absorpcji funduszy UE przez przedsiębiorstwa z małych miejscowości.

W związku z tym, osoby zainteresowane mogą uzyskać bezpłatne informacje o możliwości skutecznego pozyskania dofinansowania na rozwój swojego przedsiębiorstwa pod numerem telefonu (087) 643 57 94.

Informacji udziela ekspert z ponad 7-letnim doświadczeniem w funduszach Unii Europejskiej.

Kontakt:

Szymon Czajka

Tel. (087) 643 57 94

e-mail: biuro.mfie@wp.pl

REGIONALNY KONKURS GRANTOWY W RAMACH PROGRAMU "RÓWNAĆ SZANSE 2009"

Polska Fundacja Dzieci i Młodzieży ogłosiła Regionalny Konkurs Grantowy w ramach Programu „Równać Szanse 2009” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności. O dotacje do 7 000 zł na projekty rozpoczynające się nie wcześniej niż 1 stycznia 2010 r. i trwające nie dłużej niż do 30 czerwca 2010 r. mogą ubiegać się organizacje pozarządowe, gminne domy kultury i gminne biblioteki oraz nieformalne grupy dorosłych, które chcą założyć organizację pozarządową, z terenów wiejskich i miast do 20 000 mieszkańców.

Celem projektów realizowanych w ramach Programu jest wyrównywanie szans na dobry start w dorosłe życie młodzieży w wieku 13-19 lat z małych miejscowości.

Termin składania wniosków upływa 10 października 2009 r. Informacje o konkursie znajdują się na stronie: www.rownacszanse.pl

Odeszli od nas

15 czerwca 2009 r. zmarła Czesława Opalach z Olszewki, miała 88 lat
17 czerwca 2009 r. zmarła Marianna Grad z Żelaznej Prywatnej, miała 86 lat
24 czerwca 2009 r. zmarł Henryk Matusiak z Ulatowa -Dąbrówki, miał 83 lata
25 czerwca 2009 r. zmarła Anna Jachimowska z Kobylaków -Wólki, miała 81 lat
25 czerwca 2009 r. zmarł Kazimierz Zarjewski z Przejm, miał 85 lat
30 czerwca 2009 r. zmarła Stanisława Ludnicka z Małowidza, miała 74 lata
1 lipca 2009 r. zmarł Tadeusz Jaroń z Ulatowa -Dąbrówki, miał 70 lat
11 lipca 2009 r. zmarła Eleonora Wilga z Jednorożca, miała 94 lata
12 lipca 2009 r. zmarł Stanisław Wilga z Jednorożca, miał 81 lat
13 lipca 2009 r. zmarła Krystyna Król z Jednorożca, miała 59 lat
15 lipca 2009 r. zmarł Kazimierz Wojciech Jachimowski z Drażdżewa Nowego, miał 67 lat
16 lipca 2009 r. zmarł Edward Mordwa z Jednorożca, miał 61 lat
19 lipca 2009 r. zmarł Daniel Kaczyński z Drażdżewa Nowego, miał 27 lat
19 lipca 2009 r. zmarł Robert Rafał Puścion z Jednorożca, miał 36 lat
21 lipca 2009 r. zmarła Genowefa Gładek z Jednorożca, miała 93 lata
5 sierpnia 2009 r. zmarła Stanisława Jędrzejczyk z Jednorożca, miała 89 lat
7 sierpnia 2009 r. zmarł Adam Zdzisław Wojtasik z Jednorożca, miał 56 lat
8 sierpnia 2009 r. zmarł Eugeniusz Skała z Połoni, miał 78 lat
23 sierpnia 2009 r. zmarł Bolesław Grzyb z Żelaznej Rządowej, miał 82 lata
23 sierpnia 2009 r. zmarł Tomasz Maligranda z Jednorożca, miał 14 lat
24 sierpnia 2009 r. zmarł Andrzej Gładek z Jednorożca, miał 53 lata

Nowe PKD

Informujemy, że Polską Klasyfikację Działalności (PKD 2004) stosuje się do działalności oznaczonej zgodnie z tą klasyfikacją, jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2009 r. (podstawa prawna: §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Z 2007 r. Nr 251, poz. 1885)). W związku z powyższym prosimy o dokonywanie zmian we wpisach ewidencji działalności gospodarczej. Zmiany z PKD 2004 na PKD 2007 można dokonać w pokoju nr 5 w godzinach pracy Urzędu Gminy. Zgodnie z art. 7a ust.3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. 1999 Nr 101, poz. 1178 z późn. zm.) wniosek o zmianę wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie podlega opłacie. □

Darmowe studia

Geodezja i kartografia

Nowoczesny program nauczania Geodezji i kartografii na bezpłatnych studiach w Łodzi

Spółeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi uzyskała dofinansowanie z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Uczelnia przygotowała unikalny kierunek studiów Geodezja i kartografia z nowoczesnym programem kształcenia na studiach inżynierskich. Jest to jedyna możliwość nauki Geodezji i kartografii w regionie na studiach wyższych. Dzięki dofinansowaniu Studenci rozpoczynający naukę w roku akademickim 2009 będą mogli odbyć pełen cykl kształcenia za darmo w trybie dziennym lub zaocznym.

Na przygotowanych specjalizacjach: Geodezja gospodarcza i kataster, Geoinformatyka, Geodezja i system informacji przestrzennej studenci poznają nowoczesne techniki pracy z użyciem nawigacji satelitarnej oraz nabędą umiejętności wykorzystywania najnowszego sprzętu Geodezyjnego dostępnego na rynku.

Na stronie www.swspiz.pl znajdują Państwo więcej informacji o walorach nowego programu nauczania oraz darmowych studiach na innych kierunkach.

Informatyka

Darmowe studia I i II stopnia (również zaoczne) na kierunku Informatyka w łódzkiej Uczelni niepublicznej

Spółeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi uzyskała dofinansowanie z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Na podstawie badań rynku pracy oraz konsultacji w środowisku pracodawców Uczelnia przygotowała nowoczesny program kształcenia na studiach inżynierskich i uzupełniających magisterskich o profilu informatycznym. Dzięki dofinansowaniu Studenci rozpoczynający naukę w roku akademickim 2009/2010 będą mogli odbyć pełen cykl kształcenia za darmo w trybie dziennym lub zaocznym.

Osoby, które pragną poszerzyć wiedzę i zdobyć nowe kwalifikacje z zakresu Informatyki, będą mogły skorzystać z proponowanego programu kształcenia niezależnie od tego, co studiowały wcześniej. Przyjęto bowiem założenie, że każda dziedzina życia jest z informatyzacją, a zatem również absolwenci kierunków humanistycznych wykorzystują w swojej pracy narzędzia informatyczne.

Na stronie www.swspiz.pl znajdują Państwo więcej informacji o walorach nowego programu nauczania oraz darmowych studiach na innych kierunkach.

Kosmetologia

Darmowe studia z Kosmetologii rozwiązujące problem deficytu specjalistów na rynku pracy

Spółeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi uzyskała dofinansowanie z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Po badaniach rynku pracy w województwie zachodniopomorskim odpowiadając na zapotrzebowanie rynku pracy Uczelnia przygotowała nowoczesny program kształcenia na kierunku Kosmetologia. Dzięki dofinansowaniu Studenci rozpoczynający naukę w roku akademickim 2009 będą mogli odbyć pełen cykl kształcenia na studiach I stopnia za darmo w trybie dziennym lub zaocznym.

Na specjalizacjach kosmetologia lecznicza, SPA i Welles, absolwent studiów zdobędzie wiedzę z zakresu nauk o zdrowiu i kosmetologii, obejmującą problematykę kosmetologii pielęgnacyjnej, upiększającej, leczniczej, receptury kosmetycznej i środków zapachowych. Absolwent studiów będzie przygotowany do świadczenia pełnego zakresu usług w gabinetach kosmetycznych.

Na stronie www.swspiz.pl znajdują Państwo więcej informacji o walorach nowego programu nauczania oraz darmowych studiów.

Odtwarzasz muzykę - musisz płacić

Związek Artystów Wykonawców STOART, działający od roku 1995 jako organizacja zbiorowego zarządzania na podstawie decyzji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Monitor Polski nr 18/2004, poz.322), zobowiązany do ochrony praw artystów wykonawców informuje, że ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych zobowiązuje przedsiębiorców (osoby prowadzące działalność gospodarczą), publicznie udostępniających utwory muzyczne i słowno-muzyczne, do zawierania umów licencyjnych i wnoszenia opłat za publiczne otwieranie artystycznych wykonawców.

Zmienne szczęście Mazowsza

Piłkarze Mazowsza Jednorożec w akcji
Fot.mazowsze-jednorozec.yoyo.pl

W mijającym sezonie letnim piłkarzom z Jednorożca dopisywało zmienne szczęście. 6 września „Mazowszanie” przegrali mecz z drużyną MKS Mława II wynikiem 0-3 (1-0). 12 września Mazowsze zremisowało mecz ligowy z zespołem Tęcza Ojrzeń 2-2(0-1).

Ostatnim wygranym mecz był ten rozegrany 29 sierpnia. Piłkarze z Jednorożca pokonali wtedy zespół Sona Nowe Miasto wysokim wynikiem 5-2(2-2).

Obecnie drużyna Mazowsze Jednorożec zajmuje 13 miejsce w tabeli Ligi Okręgowej z czterema punktami. Liderem tabeli jest zespół Korona Ostrołęka z 18 punktami.

Najlepszym strzelcem jest Artur Piotrak, który ma na swoim koncie 3 strzelone bramki.

Najbliższe spotkania meczowe Mazowsze rozegra z Borutą Kuczbork (23 września), z Tęczą Łyse (26-27 września), z Koroną Szydłowo (3-4 października).

wł

Porażka Jantara

Niedziela 13 września była pechowa dla piłkarzy Jantara Parciaki. W meczu zagrany z drużyną GKS Krzyńskiak z Krzynowłogi Małej futboliszi z Parciak przegrali wynikiem 5-1 (2-1).

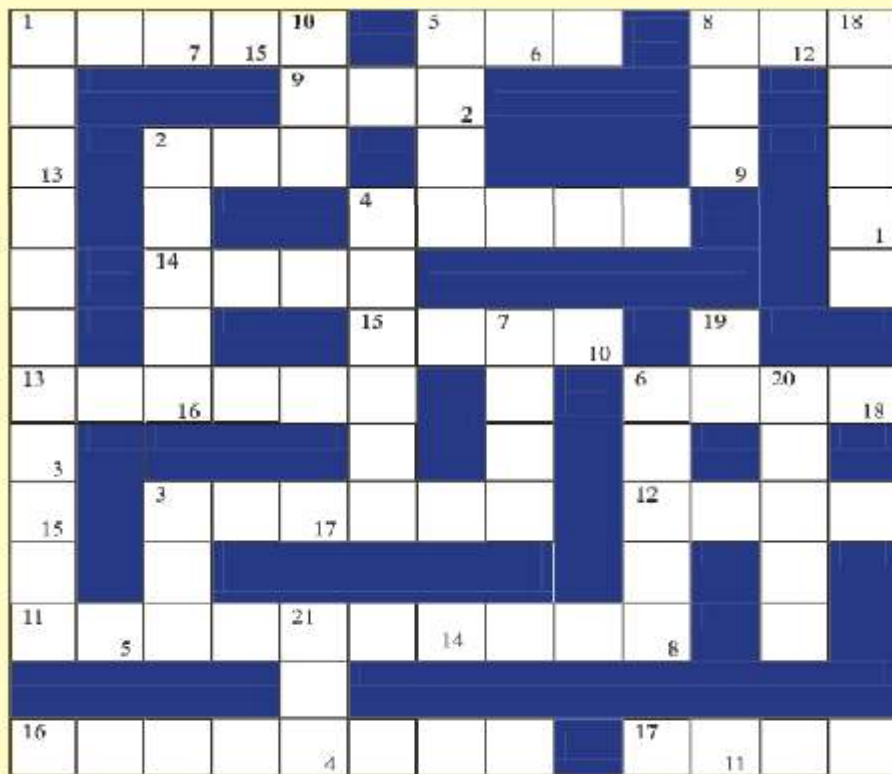
6 września odbył się mecz KS Jantar Parciaki z KS Wąsewo. Mecz był ciekawy i czasem wyrównany lecz doświadczenie wzięło górę. Pierwsza połowa zakończyła się 0-2 dla gości. Druga połowa zaczęła się lepiej, bo padł honorowy gol dla Jantaru strzelony przez Tomasza Majkowskiego z rzutu karnego. Wynik meczu zmienia się na 3:1 Ale do końca meczu pada jeszcze jeden celny strzał w bramkę Jantara i mecz kończy się 4:1 dla Wąsewa.

Najbliższe spotkanie Jantar rozegra z drużyną Narew Zambski Kościelne (27 września). Kolejne spotkania odbędą się 4 października (z WKS Mystkówiec), 11 października z Bartnikiem Myszyńiec).

Źródło: mazowsze-jednorozec.yoyo.pl,
jantarparciaki2007.futbolowo.pl

wł

Krzyżówka

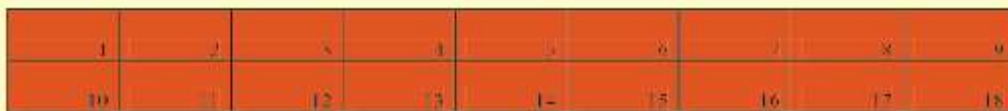
Poziomo:

1)Legowisko niedźwiedzia; 2)„...nad Wisłą”, miał miejsce 15 sierpnia 1920 r.; 3)Składnik żeliwa; 4)Gra podwójna; 5)Syn Posejdona i Melanippy, władca wiatrów; 6)Rów z wodą otaczający obiekt broniony; 8)Partia polityczna lub Program Integracji Społecznej; 9)Pierwiastek chemiczny o symbolu Y; 11)Ewolucje cielesne o dużym stopniu trudności; 12)Zachowanie polegające na ostentacyjnym zachowaniu jednej osoby w stosunku do drugiej lub nazwisko Ferdynanda marszałka Francji, feldmarszałeka Wielkiej Brytanii i Marszałka Polski; 13)Schodowa lub dla zwierząt; 14)Washington, amerykański piosenkarz rhythm&blues; 15)Uprawiana przez rolnika lub grana przez aktora; 16)Urządzenie, które emituje energię ciepłą; 17)Niemiecki koncern chemiczny, produkujący materiały światłoczułe i chemikalia fotograficzne.

Pionowo:

1)Pojawia się na skórze, gdy jest nam zimno; 2)Materiał budowlany w kształcie prostopadłościanu formowany głównie z gliny; 3)Zupa na zakwasie; 4)Ryba z rodziny prażmowatych; 5)Jezioro w Ameryce Północnej; 6)Szkłana do papierosa bez filtra; 7)Pora roku; 8)Państwowy Ośrodek Maszynowy; 10)Ang. Pomoc; 18)Zespół akrobatyczny z Małowidza; 19)Milicja Obywatelska; 20)Największy letni kurort w Rosji; 21)Krwawa walka podczas bitwy.

Litery wpisane kolejno do diagramu utworzą rozwiązanie krzyżówki

Hasło krzyżówki z nr 2(3)/2009 brzmiało: „Kajakowy szlak”. Nagrodę wylosował **Marcin Lenga z Jednorożca**, natomiast hasło rebusu brzmiało: „Lipiec i sierpień”. Nagrody za rozwiązanie rebusu otrzymują: **Paulina Gołota z Ulatowa-Pogorzeli i Agnieszka Piotrak z Jednorożca**. Gratulujemy!!! Po odbiór nagród zapraszamy do Gminnego Zespołu Kultury i Sportu do Jednorożca, mieszczącego się w Centrum Informatycznym (na I piętrze) w budynku Ośrodka Zdrowia.

Rozwiązania krzyżówki i rebusu prosimy przesyłać na adres redakcji:

Redakcja *Głosu Gminy Jednorożec*, ul. Odrodzenia 14, 06-323 Jednorożec lub na adres e-mailowy: spzj@wp.pl. Powodzenia!!!

Opracował: Wojciech Łukaszewski

RÓWNIOWA MAGISTRALA TRÓJKOWA

